

ΠΕΡΙΟΔ. ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

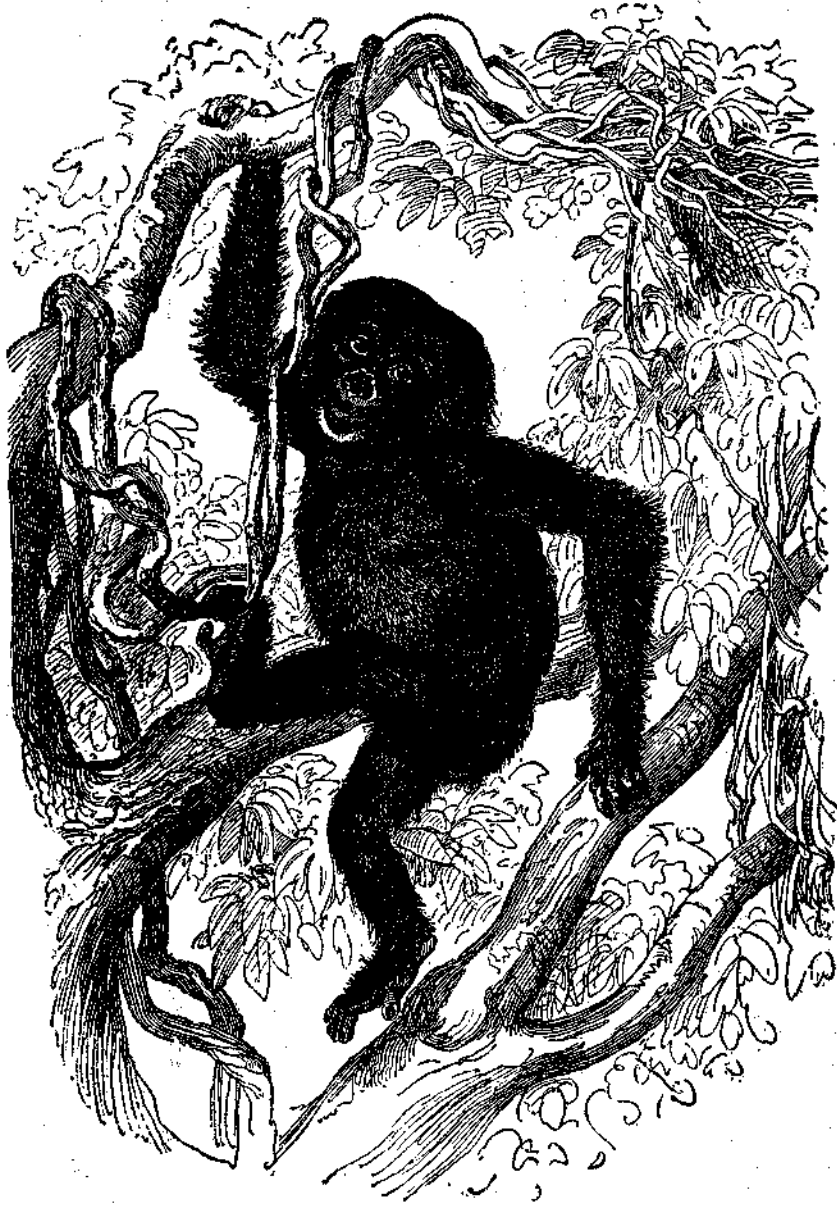
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' — ΕΤΟΣ 22ον

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὀδὸς Σωκράτους 2 καὶ Κοραΐ 6
 Διευθυντῆς-Ἐκδότης
 Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερ. Ἀπλῆ Ἐκδοσις	Δρ. 12
» Πολυτελής	» 16
Ἐξωτερ. Ἀπλῆ	» Φρ. 15
» Πολυτελής	» 20

ΤΡΟΓΛΟΔΥΤΗΣ Ὁ ΜΕΛΑΣ ἢ Ὁ ΧΙΜΠΑΝΖΗΣ
 (Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει εἰκὼν ἦτο τοῦ Γορίλλα)

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΜΟΡΦΟΙ ΠΙΘΗΚΟΙ

(Συνέχεια· ἴδε προηγ. τεύχος)

νίστε δὲ ἀκούονται νὰ κραυγάζουν θρηνηθῶς καὶ δογίλων, συνηθέστερον δὲ αἱ κραυγαὶ τῶν εἶνε εἶδος ἄσματος ἐν χορῶ. κατὰ τὴν πρῶταν ἰδίως καὶ κατὰ τὴν ἑσπέραν. Ὁ Ρι-αγγία καὶ ὁ Schweinfurth διηγοῦνται, ὅτι ὁ Χιμπατζῆς εὐχαριστεῖται πολὺ εἰς τὰς σχηματιζόμενας ὑπὸ τῶν κορμῶν τῶν δένδρων σποδὸς ἐν εἶδει προμαχῶνος, ἰδίως ὅπου σχηματίζονται σποτεινὰ διαμερίσματα εἰς τὰ ὁ ποῖα καταφεύγει καὶ σχηματίζει τὴν φωλεάν του.

Ὁ Χιμπατζῆς ἀποφεύγει τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' ὅπου ἀπειλεῖται, μάχεται ἐπι-κινδύνως καθ' ὅσον ἀμύνεται ἀνδρείως διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὀδόντων.

Οἱ αὐτόχθονες κυνηγοῦσιν αὐτὸν διὰ τῶν πυροβόλων βλητῶν καὶ διὰ τῶν βελῶν καὶ εἶτα τὸν θανατοῦσι διὰ τῆς λόγχης· πολλάκις δὲ ἐν τοῖς πυκνοῖς δάσεσι τοποθετοῦσι δίκτυα, ὅπου τὸν συλλαμβάνουσι ζῶντα. Εἰς τινὰ δὲ μέρη τῆς Ἀφρικῆς οἱ ἄνθρωποι τρώγουσι τὸ κρέας τοῦ Χιμπατζῆ.

Εἶναι δύσκολον νὰ καθορίσῃ τις τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο νὰ λαμβάνῃ οἱ κεινότητα μετὰ τοῦ πιθήκου τούτου, ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι τοῦτο ἀνάγεται εἰς τοὺς ἀρχαιότατους χρόνους. Εἰς τινὰ δὲ μέρη ὁ Χιμπατζῆς οὐκ ἔχει μετὰ τοῦ Γορίλλα.

Τοιοῦτος πιθήκος μετακομισθεὶς εἰς Ἐδρῶπην ἐθεάθη τὸ πρῶτον εἰς Ὀλλανδίαν πρὸ 300 περίπου ἐτῶν. ὡς περὶ αὐτοῦ γράφει καὶ ὁ Γάλλος Buffon Ὁ δὲ Ἄγγλος ἀνατόμος κ. Τζόν, παραβαλλὼν ἐπισταμένως αὐτὸν μετὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἶρε 48 μέρη αὐτῶν ὅμοια καὶ 25 διάφορα.

Ὁ κ. Broderip ἀναφέρει διὰ μακρῶν περὶ ἐνὸς ἄρρενος Χιμπατζῆ, ὅστις ἔζη ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ τοῦ Λονδίνου κατὰ τὸ 1835. Εἶχεν ἐκεῖ μετακομισθῆ μόνος ἐνὸς ἔτους ἡλικίας καὶ εἶχεν ἀφοσιωθῆ πρὸς τινὰ γρούραν ἢ ἡγάλα πολὺ καὶ ἠρέσκετο νὰ κάθεται ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς· εἶχε δὲ ὄψιν χαίνου γέροντος, ὡσεὶ καταβληθῆντος ὑπὸ τῶν ἐτῶν Ὁ κ. Broderip ἐπεριποιεῖτο πολὺ αὐτόν. τῷ εἶδε μέλι καὶ καρποὺς συγνάκις, ἡμέραν δὲ τινὰ, ὅτε αἰφνιδίως ἔθετο ἀπέναντί του ἐν κάτοπτρον, τὸ ζῷον τοῦτο, ὅπερ κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην εὐρίσκειτο ἐν ταραχῇ. παρετήρει μετὰ προσοχῆς θαυμάζον τὸ περιεχόμενον· εἶτα δὲ διὰ μᾶς, ἐνῶ ἴστατο ἀκίνητον, ἐστράφη πρὸς τὸν κ. Broderip, τὸν παρετήρησεν ἀκαρδαμικί, κα-

τόπιν προσέβλεπεν ἐπὶ τοῦ κατόπτρου, διήλθεν ὄπισθεν αὐτοῦ, ἔφερε τὰς χεῖρας πέριξ καὶ ἐπὶ τέλους μὴ εἰρήσκειον τὸν ὅμοίον του, ἔθετο τὰ χεῖλη του ἐπὶ τοῦ κατόπτρου Ἐκοιμάτο καθήμενον μὲ τὸ σῶμα κεκλιμένον πρὸς τὰ ἔμπροσ, τοὺς βραχίονας ἐστραμένους καὶ πολλάκις μὲ τὴν κεφαλὴν μεταξὺ τῶν χειρῶν. Ἡμέραν τινὰ τῷ ἐπλησίασαν ἐν κλωβίον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ὁ-πῆρχεν εἰς ὄψιν, πύθων. Εἶναι ἀπεριγρηπὸς ὁ φόβος, ὅστις τὸν κατέβαλλεν ἐπὶ τῆ θέα αὐτοῦ. Κατὰ τὸ 1876, ἐν τῷ ἐνυδρῷ τοῦ Βερολίνου ὑπῆρχεν ἄρρη τις Χιμπατζῆς, ὅστις ἐθανμά-ζετο διὰ τὸν ἔκτακτον καὶ περιχαρῆ αὐτοῦ χα-ρακτῆρα. Τῷ ἔδωκαν ὡ· σύντροφον μίαν νέαν οὐραγουιτάκον, ἣτις ἦτο μᾶλλον σοβαρὰ καὶ φλεγματικὴ καὶ διεσκέδαζον πολὺ τὸν κόσμον. Πρὸς τὰ παιδία ἐδείκνυτο πολὺ ἀγαπητός. ἰδίως πρὸς τὰ τέκνα τοῦ δόκτορος Herms, ὅστις ἐ-πεσκέπτετο συνήθως αὐτόν, μελετῶν τὸν χαρα-κτῆρα τοῦ ζῷου.

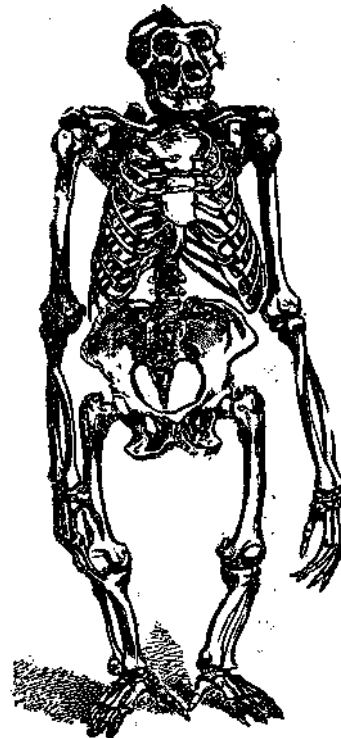
Ἡμέραν τινὰ, ἐνῶ οὗτος μετὰ τῶν τέκνων του εὐρίσκειτο εἰς τὸν ζωολογικὸν κήπον ἔχων παρ' αὐτῷ ταῦτα καὶ τὸν πιθήκον πρὸ μικρᾶς τρα-πέζης μετὰ βιβλίων καὶ διαφόρων ἀντικειμένων, αἰφνης ἐρεθισθεὶς, διότι εἰς ἐκ τῶν βιβλίων του δὲν εἶχε καλῶς ἐκπληρώσει διαταγὴν του τινὰ, ἐπέπληξε σφοδρῶς τοῦτον καὶ συνάμα τῷ κατέ-φερε ῥάπισμα κατὰ πρόσωπον ἀλλὰ μόνος τού-του γενομένου, ἠσθάνθη ἐν ταυτῷ εἰς τὴν πα-ρειάν ἰσχυρὸν κόλαφον, ὃν τὸ ζῷον μετὰ θυμοῦ ἀνταπέδωκεν αὐτῷ. Καὶ ἐν τούτοις τὸ ζῷον τοῦτο μεγάλην συμπάθειαν καὶ ἀγάπην ἔτιρε πρὸς τὸν δόκτορα καὶ πάντοτε προσεπάθει νὰ διασκε-δάσῃ καὶ ἐν ταυτῷ νὰ χλευάσῃ αὐτόν. Πολλά-κις δὲ ὅπου ὁ δόκτωρ Herms ἀπουσίαζεν ἐκ τῆς ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ θέσεώς του, ὁ Χιμπατζῆς οὗτος ἐτίθετο εἰς τὴν θέσιν του, ἐ-λάμβανε τὴν γραφίδα, τὴν εἰσήγαγε εἰς τὸ με-λάνοδοχείον καὶ ἔγραφεν ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Ὁ δὲ κ. Charles Vogt ἐν τῷ συγγράμματι του περὶ μαστοφόρων, τῷ 1884 ἐκδοθέντι ἐν Μιλάνῳ, λέγει ὅτι πλείονες τῶν 100 Χιμπατζῆ-δων εἶχον ἔως τότε μεταφερθῆ εἰς Ἐδρῶπην. Μετοξὺ τῶν ἄλλων παρατηρηθέντων ἐπὶ τοῦ ζώου τούτου, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν Οὐράγγων ἐξηκρι-βώθη, ὅτι μεταχειρίζονται κατὰ προτίμησιν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐνῶ τοῦτο δὲν παρατηρεῖται πο-σῶς εἰς τοὺς ἄλλους κατωτέρους πιθήκους.

Ο ΓΟΡΙΑΛΛΑΣ

Οἱ Καρχηδόνοι κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μεγά-λης αὐτῶν δυνάμεως διωργάνωσαν μεγάλην θα-λασοπόρον ἐκδρομὴν πέραν τῶν Ἡρακλείων Στηλῶν καὶ κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς

Ἀφρικῆς, πρὸς ἴδρυναι μεγά-λων πόλεων καὶ ἀποικίων, προ-ωρισμένων νὰ καταστήσωσι ταύτας κέντρα ἐργασίας καὶ πλοῦτου. Ὁ στό-λος των συνέ-κειτο ἐξ ἐξή-κοντια πλοίων τῆς ἐποχῆς ἐ-κεινῆς, ἐχόντων πενήκοντακά-πας ἠκολούθη-σαν δὲ 30,000 ἄτομα ἀμφοτέ-ρων τῶν φύ-λων. μετὰ τῶν ἀναγκαιούτων αὐτοῖς τροφῶν, ἀποσκευῶν καὶ ἄλλων ἀπαραί-τητων ἀντικει-μένων.

Σκελετὸς Οὐραγουιτάκτου

Ἐπὶ κεφαλῆς ἐτίθη ὁ ἀντάξιος καὶ περφημισμέ-νος στρατηγὸς Ἄγγων¹, ὅστις κατόπιν τῆς λαμ-πρᾶς ἐπιτυχίας του κατεδικάσθη εἰς θάνατον ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ, παρελθούσης τῆς εὐνοίας τοῦ λαοῦ. ὡς συμβαίνει συνήθως τοῖς ἀνθρώποις.

Ὅταν ἐξῆλθον τῶν Ἡρακλείων Στηλῶν, ὁ Ἄγγων ἴδρυναι τὴν πόλιν Θυματιήριον, εἶτα διήλθεν ἔμπροσθεν τῆς Σολῆς, ἀκρωτηρίου τῆς Ἀνδίας, πεπληρωμένης ἐκ πυκνῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ὅπου ἀνήγειρε ναὸν εἰς τὸν Ποσει-δώνα. Εἶτα συνήνησεν εὐρείαν λίμνην, ὀλίγον μακρὰν τῆς θαλάσσης, πλήρη χονδρῶν σχοίνων, ἐνθα μέγας ἀριθμὸς ἐλεφάντων ἔβοσκε μετὰ πολλῶν ἄλλων ἀγρίων ζῴων. Διελθὼν τὸ μέρος τοῦτο κατόπιν μᾶς ἡμέρας θαλασοπορίας ἀνή-γειρεν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς θαλάσσης μερικὰς πόλεις. ὡς ὠνόμασε Καρχηνετίριον, Γήτην, Οὐ-κριν. Μελέτηαν καὶ Ἀραμπιν. Εἶτα ἀφίκετο εἰς τὸν ποταμὸν Εἰζονα. παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ

¹ Ἄγγων, περφημιστὸς καρχηδόνης θαλασοπόρος, ἀκ-μάσας περὶ τὴν πέμπτην ἑκατονηταετηρίδα, ἐποίησεν περὶ-πλοῦν εἰς τὰ δυτικὰ παράλια τῆς Ἀφρικῆς.

Τῆς περὶ τὸν περίπλοον τοῦτον ἐκθέσεως γραφίσης, ὡς εἰκάζεται, εἰς φοινικικὴν γλῶσσαν, σώζεται Ἑλληνικῆ ἀντιγραφὴ ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ τῶν ἐν Βα-σιλείᾳ, τῷ 1533».

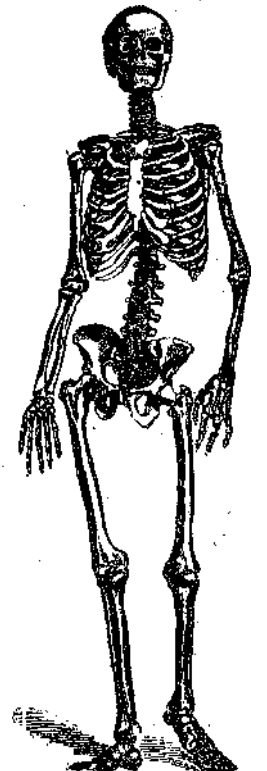
Ὁ Πίλλιος διατείνεται, ὅτι ὁ Ἄγγων περιέπλευσθ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἄπασαν τὴν Ἀφρικὴν. Ἄλλ' ὁ Γοσελίνος καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλοι τινὲς τῶν νεωτέρων γεωγράφων φησίουσιν, ὅτι προὐχώρησε μέχρι τοῦ ἀκρω-τηρίου Βογιάδορ.

ὁποῖον διητῶντο Αἰθῆοι, ποιμενικοὶ λαοί, οἱ-τινες εὐδείχθησαν φίλικοι πρὸς αὐτούς, ἐνῶ ὑψη-λότερον ἔσον βάρβαροι αἰθιοπικοὶ λαοί, ἐν μέ-σῳ χώρᾳ· μεσθῆς ἀγρίων ζῴων. Εἰς τὸ μέρος τοῦτο διητῶντο ἐπίσης καὶ ἄνθρωποι παραδόξου φυσιογνωμίας, τραγλοδῦται ἰδίως, ἐντὸς οπη-λαίων καὶ κρημνῶν.

Ὁμιλῶν περὶ τούτων ὁ Ἄγγων ἐν τῇ περι-γραφῇ τοῦ περίπλου αὐτοῦ, λέγει, ὅτι οἱ παρά-δοξοὶ οὗτοι τραγλοδῦται, οἵτινες ἐσῶχραζον τὰ μέρη ταῦτα, ἅτινα κατοκοῦντο καὶ ὑπὸ ἀγρίων ζῴων, εἶχον ταχύτητα περὶ τὸ τρέχειν ἀνωτέ-ραν καὶ τῶν ἱππῶν καὶ διὰ παραλαβῶν διερμη-νεῖς ἐξ αὐτῶν προὐχώρησεν περαιτέρω. Μετὰ δύο δὲ ἡμερῶν πλοῦν εὐρεν εἰς τὸ βάθος ἐνὸς κόλπου μικρὰν νῆσον, ἐνθα ἴδρυναι σταθμὸν, ὃν ὠνόμασε Τόρνε Ἐπολογίας εὐρεν, ἐτι ἐν-τεῦθεν μέχρι τοῦ στενοῦ τοῦ Γιβραλτῆρ, εἶχε διανύσῃ τὸσον δρόμον, ὅσον εἶχε διατρέξῃ ἀπὸ τῆς Καρχηδόνης μέχρι τοῦ στενοῦ. Εἶτα διελ-θὼν μέγαν ποταμὸν, ὃν ὠνόμασε Κρεμέτην καὶ ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ Σενεγγάλης τῶν νεωτέρων, ἔ-φθασεν εἰς ἕλος ἢ θαλασσῶδες, ὅπου εὐρίσκοντο τρεῖς νῆσοι.

Μετὰ δώδεκα ἐτι ἡμερῶν θαλασοπορίαν κατὰ μῆκος τῆς αὐτῆς ἀκτῆς, ἣτις ἀποκλειστικῶς κατοικεῖτο ἀπὸ αἰθιοπίας, οἵτινες ἀπέφενγον

αὐτούς καὶ οἱ διερμη-νεῖς του δὲν ἐγνώριζαν τὴν γλῶσσαν των, ὁ στόλος ἠγκυροβόλησεν ἐναντι μεγάλων ὀρέων, ἐστειμένων διὰ πολυ-φύλλων δένδρων. Τὰ δένδρα δὲ ταῦτα ἦσαν εὐώδη μὲ φλέβας καὶ μαρμαροχορίας. Μετὰ δύο ἡμέρας εἰσῆλθον ἐντὸς κόλπου μεγίστου, τῆς Γουίνεας, ὅπου δι-αρκούσης τῆς νυκτὸς οἱ καρχηδόνοι ἐβλεπον με-γάλα φῶτα, μετακινού-μενα. Ταῦτα δὲ ἦσαν ἀ-ναμφιβόλως τῶν κατοί-κων αὐτῶν, μαύρων καὶ αἰθιοπῶν, οἵτινες κοι-μώμενοι καθ' ὄλην τὴν ἡμέραν, ἤραπτον ταῦ-τα τὴν νύκτα, ἵνα φω-τίζωσι τὰς ὀρχήσεις των.

Σκελετὸς ἀνθρώπου

Ἐντεῦθεν, ἀποῦ ἐ-προμηθεύθησαν ὕδωρ, ἐπλευσαν ἐπὶ πέντε ἄλλας ἡμέρας μέχρι μεγάλου τινὸς κόλπου, καλουμένου Δυτικῶν Κέρας. Ἐντὸς τοῦ κόλπου τούτου ὑπῆρχε μεγάλη νῆσος καὶ ἐντὸς αὐτῆς μέγα ἕλος θαλασσῶδες, ὅπου

διεκρίνεται έτερα νήσος επί της οποίας φαίνεται μέγα δάσος. Την νύκτα διεκρίνοντο πολλά φώτα και ήκούετο ο ήχος αυτών, ως και μεγάλη βοή και θορυβώδης κρότος κυμβάλων και τυμπανίων.

«Εφοβήθημεν λέγει, εν τή περιγραφή του δ' Αννων και εγκατελείψαμεν τὸ μέρος διελθόντες κατά μήκος χώρας διατελούσης άπάσης εν πυρᾷ και αναδιδούσης δαμῆν άρωμάτων εν λιβάνου. Εκ τής άκτής ταύτης έρρεον προς την θάλασσαν ρυάκια πυρᾷς ήφαιστειώδους λήβας αναμφιβόλως. Τὸ μέρος φυσικῶς ήτο άνυπόφορον εν τής ζέσεως. Ἐπὶ τέσσαρας ήμέρας έταξειδούμεν κατά μήκος τής άκτής ταύτης και την νύκτα ή γῆ ήτο πλήρης φλογών. Είς δὲ τὸ μέσον φαίνεται δυσηλοτάτη τις πυρά, ής έπλησίαζε τὸς άστέραις τὸ δὲ δρος, έξ οὗ έξήρχετο αὐτη έκαλείτο «Τὸ άμάξιον τῶν Θεῶν».

Υπελείποντο έι τρεῖς ήμέραι θαλασσοπορίας διά μέσον τῶν φλεγόμενων αὐτῶν ρυακίων, ίνα φθάσωσιν εις τὸ Νότιον Κέρας.

Είς τὸ βάθος τοῦ κόλπου τούτου έκαιτο επίσης μία νήσος, όμοία προς την πρώτην, ής περιείχε λίμνην και εν τῷ μέσῳ ταύτης εδρίσκετο άλλη νήσος. πλήρης έξ άγρίων ανθρώπων. Αἱ θήλειαι ήσαν πολυαριθμότεραι και τριχωταὶ καθ' όλον τὸ σώμα, οἱ δὲ διεργηνεῖς ήμῶν μάς έλεγον, οτι καλοῦνται Γορίλλαι. Ἡμεῖς τὸς ήκολοιούσαμεν, αλλά δὲν ήδυνήθημεν οὐδένα έξ αὐτῶν νά συλλάβωμεν, διότι άπαντες έφευγον διά μεγάλης εδκινησίας, καθ' όσον ήσαν κρημνοβάται. Ἐν τούτοις έπληρώσαμεν τρεῖς θήλειαι, αἰτινες έδακνον και προσέβαλλον τὸς οδηγούντας αὐτὰς ήμετέρους ανθρώπους και κατ' οὐδένα τρόπον ήθελον νά τὸς άκολουθήσωσιν. Ἡναγκάσθημεν οθεν νά τὰς φονεύσωμεν, νά τὰς εκδάρωμεν και νά λάβωμεν τὰ δέρματά των εις Καρχηδόνα, καθ' όσον δὲν ήδυνήθημεν νά προχωρήσωμεν πλέον, έλλείψει τροφίμων».

Ἡ διήγησις αὐτη κατετέθη εις την Καρχηδόνα, τὰ δὲ δέρματα τῶν Γορίλλων όμοίως εδρίσκοντο εκει μέχρι τής άλώσεως αὐτῆς υπό τῶν Ρωμαίων, 150 έτη προ τής ήμετέρας έποχῆς.

Τὸ γεγονός τούτο έδωκεν άμορφήν εις συζητήσεις τοῦ άκριβοῦς μέρους ένθα δ' Αννων εὔρε τὸς πιθήκους τούτους, ως και ποῖον ε-πήρξε τὸ τελευταῖον σημεῖον τοῦ ταξειδίου αὐτοῦ, καθ' όσον ως και ο ίδιος διηγείται, εκ τοῦ σημείου τούτου, έλλείπει τροφῶν, έπέστρεψε διακόψας οὕτω την περαιτέρω πορείαν του.

Ὡς φαίνεται, εκ τοῦ τριχώδους σώματος τῶν άγρίων αὐτῶν ανθρώπων, άδιστάκτως εξαγεται, οτι πρόκειται περι πιθήκων. Ἐπὶ μακρῶν δὲ χρόνον έπιστεύετο, οτι έγνωρίζον κάλλιστα τὸ είδος αὐτῶν και πάντες συνεφώνουν, οτι έπρόκειτο περι τοῦ είδους τῶν Χιμπατζή

Ἄλλά άφ' οἱου ήρχισαν νά γνωρίζουν τὸν Γορίλλαν, άμφέβαλλον, οτι οὗτος ήτο ο περι οὗ έπρόκειτο πιθήκος.

Και οἱ μάλλον ειδικοί φυσιολόγοι εκφράζουσι την άμφιβολίαν, άν οἱ υπό τοῦ Καρχηδονίου ναυάρχου εὔρεθέντες εις τὰς άκτὰς τής Ἄφρικῆς άγριοι άνθρωποι ήσαν Χιμπατζήδες ή Γορίλλαι

Ο Πλίνιος δους ειχε πλήρη γνώσιν τοῦ ταξειδίου τούτου τοῦ Ἄννωνος, όμιλῶν περι τής άγρίας ταύτης χώρας τής Ἄφρικῆς λέγει: «... την ήμέραν οὐδεις κάτοικος τοῦ μέρους τούτου φαίνεται, τὰ πάντα δὲ θανάτιονουν ήσώχως, συνεπεία τής φρίκης, τής οποίας ένδόμυχος θρησκεία εισδύει εις τὰς ψυχὰς. . . Ἡ νύξ είναι πλήρης φῶτων και άκολασίας, παιγνίων, Σατέρων και Ἐργιάνων, ως και ήχων αυτών και φλογέρας, τυμπάνων και κυμβάλων».

Τι έννοεῖ ο Πλίνιος διά τῶν Σατέρων και Ἐργιάνων δὲν έξηγεῖται.

Παρήλθον μετά την ρωμαϊκήν άρχαιότητα αἰῶνες τινές πριν ή διά σχεδίων και περιγραφῶν άνακινήθη τὸ ζήτημα τῶν ζῴων τούτων. Περι δὲ τὸ τέλος τοῦ 1500 έτους διάφοροι ναυτικοί, ταξειδιῶται, ιατροί, άνατόμοι κτλ. έδωκαν σχετικὰς πληροφορίας περι τοῦ Χιμπατζή.

(Ἐπεται συνέχεια)

ΠΛΕΚΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Καράβι άνοίγει τὰ πανιά,
την άγκυρα σηκώνει,
ναρβακούρης στέκεται
κρατώντας τὸ τιμόνι.
Καράβι, στὰ ταξειδία σου
θάύρης λιμάνια χιλια,
δ' άκούσης «καλῶς θωρises»
άπο χιλιάδες χελια.
Μην τὰ πιστεύης άπιστοις
εὔχες π' άγέρας παίρνει
και τής σκορπῆ στο δρόμο του
και πίσω δὲν τής φέρνει.
Τὸ μόνο «καλῶς θωρises»
τή μόνη εὔχη ποῦ παίρνει,
θὰ την άκούσης στο φταχῶ
τοῦ τόπου σου λιμάνι.

Ἰωάννης Πολέμης

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΛΟΪΑΣ

(Συνέχεια)

Νέοι έφευρέται και νέα άερόστατα. — Ἄνακάλυψις τῶν δι' εκρήξεως κινητήρων.

Και τότε φυσικῶς παρουσιάσθησαν και άλλοι νέοι έφευρέται, οἱ Launois και Bienvenus, ο Ponton d' Amecour, ο Δαλανδέλης και άλλοι.

Κατεσκευάσθησαν όμοίως και κεκλιμένα άερόπλανα ή άερεπίπεδα, ως τὰ τοῦ Ἐνσωνος, Βελεγκίνου, Σιαρδάνη κτλ. βασιζόμενα επί τής θεωρίας τής κινήσεως και ύψώσεως τῶν χαρτίων άετῶν, ως και άλλαι διάφοροι πτητικαὶ συσκευαί, άτελεῖς και άβάσιμοι θετικῶς, εις τὰς δοκιμασίας τῶν όποίων πολλοὶ εὔρον πλέον ή ήττον οίκτηρὰς τὸν θάνατον.

Οἱ όπαδοὶ και θιασῶται τῶν σφαιρικῶν άεροστάτων, δηλ. τῶν ελαφροτέρων τοῦ άέρος σωμάτων, στηριζόμενοι επί τής εύκολίας, μεθ' ής ύψοῦντο και δὴ κατακορύφως αἱ σφαίραι των και λαμβάνοντες ύπ' ύψει και ώς ύπόδειγμα την κίνησιν τῶν πλοίων, άτινα ως ελαφρότερα κινούνται επί μέσο βαρύτερου, ένόμιζον πάντοτε, οτι διά τούτων θὰ έγινοντο κύριοι τοῦ άέρος και παντὶ σθένει κτεγίνοντο προσπαθόντες νά κερδίσωσι τὸ ζήτημα. Ἐν τούτοις ο Ἐρρίκος Γεφφάρδος άπελπισθεῖς εκ τής άστασίας τῶν σφαιρικῶν τούτων άεροστάτων, μεταβάλλει τὸ σχῆμα τοῦ άεροστάτου από σφαιρικῶς εις επίμηκες και μετά προσθήκης έλικος προωστικῶς κινουμένης δι' άτμοῦ, προσπαθεῖ και αὐτὸς νά προαγάγῃ τὸ ζήτημα, αλλά μάτην.

Εἶτα οἱ Τισσανδιέροι άντικαθιστῶσι τὸν άτμόν διά τοῦ ήλεκτρισμοῦ, ον παρεῖγον αἱ ήλεκτρικαὶ συστοιχίαι, άλλ' ή προσθήκη τοιούτου βάρους και σχετικῆς άδυναμίας τής μηχανῆς μεταδίνει την έπιτυχίαν. Διά τής κινητηρίου ταύτης δυνάμεως καταρθῶθη μὲν νά παραχθῆ ταχύτης 4—5 μ. κατά δευτερόλεπτον, αλλά τοιαύτη μικρὰ ταχύτης και έν σώματι βαρύτερῳ δὲν ήτο έπαρκῆς και τὸ άερόστατον παρεσύρετο εύκόλως υπό έναντίας φορῆς τοῦ ανέμου οὐχί μεγάλης ταχύτητος.

Κατόπιν οἱ λοχαγοὶ Krebs και Renard κατάρθωσαν διά νέας κινητηρίου δυνάμεως ν' άναπτύξωσι ταχύτητα μέχρις όκτώ μέτρων κατά δευτερόλεπτον, άρκετην ίνα καταβληῖ μόνον πνοήν μικρᾶς έντάσεως.

Αἱ αὐταὶ κινητήριοι δυνάμεις έχρησιμοποιεήθησαν και εις ίπταμένας μηχανάς, πλην όμως και τούτων τὰ άποτελέσματα ύπῆρξαν άσήμαντα. Ἐπομένως τὸ ζήτημα έθεωρήθη εκ

νέου άλυτον και διά σωμάτων βαρύτερων τοῦ άέρος.

Ὅπως ειχε τὸ πρόγμα μέχρι τής ανακαλύψεως τῶν δι' εκρήξεως πετρελαίου κινητήρων, οἱτινες εξέπληξαν τὸς άρμοδίους διά τὰ εύρεστα άποτελέσματα αὐτῶν.

Ἡ έφευρέσις αὐτη προσέδωκε νέαν ζωήν και νέαν άφετηρίαν εις την αεροπλοΐαν.

Ἐκτοτε ή πρόοδος τής πτήσεως και άνοψώσεως σωμάτων βαρύτερῶν τοῦ άέρος ανεξωπύρωσε τὸν ζήλον τῶν φυσιοδιφῶν και μηχανικῶν και από τής έποχῆς ταύτης ανέκυψε πληθώρα συστημάτων και μηχανημάτων βαρύτερων τοῦ άέρος.

Ἰδίως όμως τρία εἶσι τὰ εἶδη τῶν κυριωτέρων άεροστάτων, άτινα διέπρεψαν μέχρι τούδε μεταξύ τῶν πολλῶν κατασκευασθέντων και πειραματισθέντων και περι τούτων μόνον θὰ διαλάβωμεν έν τῷ ήμετέρῳ θέματι και την περιγραφὴν τοῦ μηχανισμοῦ τῶν όποίων θὰ διαπραγματευθῶμεν ένταῦθα, ήτοι περι τῶν σφαιρικῶν άεροστάτων, περι τῶν όποίων όμιλήσαμεν ήδη (περι τῶν πηδαλιουχομένων, dirigibles) και τῶν άεροπλάνων, περι τῶν θὰ όμιλήσωμεν περαιτέρω. Τῶν πλείστων άλλων την περιγραφὴν τοῦ μηχανικοῦ μέρους, ως άποτυχόντων έν τῇ έφαρμογῇ και έγκταλειφθέντων, θὰ παραλείψωμεν.

Ὁ Διλιεντάλ και ή πτήσις τοῦ ανθρώπου.

Πρὶν ή προχωρήσωμεν όμως εις την περιγραφὴν και άφήγησιν τῶν πηδαλιουχομένων άεροστάτων και τῶν άεροπλάνων ή άερεπίπεδων, ανάγκη νά όμιλήσωμεν περι τῶν πτητικῶν συσκευῶν, ήτοι τοῦ μέσου διά τοῦ όποίου εις την ήμετέρην έποχὴν έδοκιμάσθη ή πτήσις τοῦ ανθρώπου ίνα ίδωμεν κατά πόσον τούτο ύπῆρξε δυνατόν και διότι ο τρίπος οὗτος έχει συνάφειαν προς τὰ άεροπλάνα και δὴ ή βίασις αὐτοῦ έχρησίμευσεν ως άφετηρία εις την πρόοδον και άνάπτυξιν τῶν άεροπλάνων.

Ὁ Διλιεντάλ είναι ο πρώτος, ο όποῖος έσκέφη νά χρησιμοποιεῖται έν τῇ πτήσει τοῦ ανθρώπου άερεπίπεδα έξ ύπάσματος κηρωτοῦ, θέλων δι' αὐτῶν ν' άντικαταστήσῃ τὰς πτέρυγας τῶν πτηνῶν.

Ὅπως έγεννήθη την 24ην Μαΐου 1848 έν Autklam τής Γερμανίας, απέθανε δὲ την 10 Αυγούστου 1896 έν μέσῳ φρικτῶν άλγηδόνων, συνεπεία πτώσεώς του. Ἐν παιδικῇ ήλικίᾳ ο μέγας οὗτος άνήρ άνευρέετο ν' άπομιμηθῆ την πτήσιν τῶν πτηνῶν και οὕτω λύσῃ τὸ δυσκολώτατον πρόβλημα. Αἱ παιδικαὶ δ' αὐτοῦ έρευ-

Ο Λιλιένταλ

και υπήρξαν ο πρόδρομος των σπουδαίων πειραμάτων, τα οποία κατόπιν εφήρμωσεν εν τη ανδρική αυτού ηλικία.

Πριν η κατασκευάζη το πρώτον αυτού μονοπλάνου, μετέβαινεν εις μέρη ύψηλά και άπρόσιτα, όπου καθήμενος επί ώρας, περιειργάζετο την πτήσιν και τους διχρήρους έλιγμούς των εκείθεν διερχομένων και ίπτχμένων αετών και πελαργών.

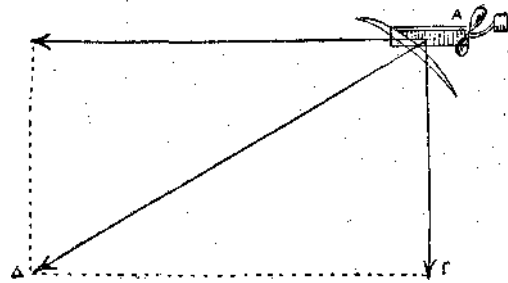
Τα πρώτα δ' αυτού πειράματα εξέτελεσεν εν τῷ κήπῳ τῆς οίκιας του, όπου κατασκεύασε τεχνητόν ύψωμα, το όποιον είχεν ως άφετηρίαν των πτήσεων του.

Ίνα δέ έκτελή τα πειράματά του εν εύρει κύκλῳ, ήγόρασεν εν Gross Lichter Felde, πλησίον του Βερολίνου, διάφορα γήπεδα, εις τα όποια κατασκεύασε τεχνητόν λόφον, ύψους 15 μ. και βάσεως 70, επί τῆς κορυφῆς του όποιου έτοποθέτησεν ύπόστεγον σχήματος πύργου, εξ ου εξέτελει τα πειράματά του. Ο Λιλιένταλ διέτρεξε διά του αεροπλάνου του απόστασιν 200—300 μέτρων, εκκινών εξ ύψους 30 μ. Προσέτι δέ κατώρθωσεν να στρέφεται δεξιά ή άριστερά διά τῆς στροφῆς πηδαλίου, εύρισκομένου εν τῷ όπισθίῳ μέρει τῆς συσκευῆς του.

Το πηδαλίον τουτο έστρεφε διά των κνημών του. Του αεροπλάνου του ο μόνος κινητήρ ήτο το βάρος του σώματος, το όποιον έννεκα του διέπαντος τα πάντα νόμου τῆς βαρύτητος έτεινε να κατέλθῃ εις την γῆν. Έπειδή όμως υπήρχον αι πτέρυγες, αι όποιαι εξέτόπιζον μεγάλα ποσά άερος και έπέφερον αντίστασιν εις την έλξιν τῆς γῆς, ανέλυετο ή εξασκουμένη έλξις εις δύο δυνάμεις, των όποιων ή μία ήτο ή έλξις τῆς γῆς, ή τέτρα δέ ή αντίστασις των πτερύγων.

Έπειδή δέ γνωρίζομεν εκ τῆς μηχανικῆς, ότι δύο δυνάμεις ενεργοῦσαι κατά γωνίαν επί

σώματός τινος, το σώμα τουτο φέρεται κατά την διαγώνιον του τετραγώνου, του σχηματιζομένου υπό των δύο δυνάμεων, φυσικῶς λοιπόν ο Λιλιένταλ μετά του αεροπλάνου του έφερετο κατά την διαγώνιον των δυνάμεων τῆς βαρύτητος και τῆς αντίστασεως. Ίνα δέ ή διαγώνιος αύτη καταστή μεγαλειότερα και συνεπῶς και ή απόστασις, την όποιαν θα διέτρεχε μεγαλειότερα έδει να αύξήσῃ την δύναμιν τῆς αντίστασεως και να ελαττώσῃ την δύναμιν τῆς βαρύτητος. Ίνα επίτύχῃ τουτο, ηύξησε την επιφανείαν των πτερύγων και ούτω κατώρθωσε να πίπτῃ μακρότερον. Έπειδή όμως ή αντίστασις θα ήρχετο ώρα, καθ' ήν θα εξεμηδενίζετο, έννεκα τουτου έσκέφθη, ότι αν υπήρχεν έλιξ, ή όποια να ὄθει τῷ αεροπλάνου προς τα εμπρός, θα ήδύνατο να κάμῃ ὄστε να μένῃ διαρκῆς ή αντίστασις και ούτω να μή πίπτῃ. Άλλά δυσ-

Η διαγώνιος των δυνάμεων

ΑΓ, δύναμις τῆς βαρύτητος. ΑΒ, δύναμις τῆς αντίστασεως. ΑΔ, διαγώνιος.

τυχῶς κατά τα πρώτα αυτού ταῦτα πειράματα, προσπαθών να εφκρνώσῃ κινητήρα διά γκαζολίνης, δυνάμεως δύο ίππων, έπεσεν εξ ύψους 10 μ. μέτρων και έφρονεύθη.

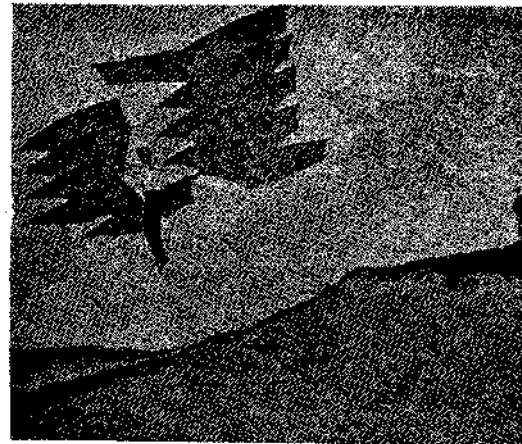
Τα πειράματα του Λιλιένταλ γνωσθέντα εν τῷ επιστημονικῷ κόσμῳ, ο όποιος έννεκα των διαφόρων άποτυχιών είχεν άπογοητευθῆ διά την εύρεσιν του πηδαλίου του αεροστάτου, εύθύς ήτήσθη τας άρχάς του Λιλιένταλ και πολλοί ήρξαντο κατασκευάζοντες διάφορα είδη τελειότερων και ισχυροτέρων αεροστάτων, έρει-

Ο Λιλιένταλ ίπτάμενος

δόμενοι επί νέων βάσεων, ως θα έδωμεν παρακατιόντες.

Ο Άμερικανός Οκτάβιος Σανούτ άπομιμούμενος τον Λιλιένταλ και όπως προσδώσῃ μεγαλειότεραν αντίστασιν εις τον άνεμον, κατασκεύασε πολλαπλοῦν αεροπλάνον, δηλ. αεροπλάνον με πέντε πτέρυγας, δι' ὧν έπεχείρησε την πτήσιν, αλλά δεν άπήλαυσεν ικανοποιητικά άποτελέσματα ή ὄτε περιώρισεν την συσκευήν του εις δύο επιφανείας ή πτέρυγας.

Ο Σανούτ μετά του πολυπλάνου του

Τουτον άπεμιμήθησαν ο Πίλχερ, ο Χέριγγ και ο Άβερύ, αλλά ο μέν Πίλχερ εν τῇ τελευταίᾳ του πτήσῃ, συντριβείσῃ τῆς ὀριζοντείου ούρας και άπωλέσας την ίσορροπίαν κατέπεσε και κατασυνετριβῆ, οι δέ δύο τελευταίοι μάλλον εύτυχῆς εις τα πειράματά των, προήγαγον κάπως το ζήτημα.

Τότε οι άδελφοί Ράιτ κατασκευασται ποδηλάτων εν Δάύτον τῆς Άμερικῆς, παρκαλουθήσαντες μετά προσοχῆς τα πειράματα του Σανούτ, λύουσι το ζήτημα τῆς πτήσεως διά σωμάτων βαρυτέρων του άερος, κατασκευάσαντες επιτυχή διπλάνα και επιτυχῶς πειραματισθέντες, ο δέ Σάντος Δυμών εξέτελεσε το πρώτον σπουδαίον πείραμα εν Παρισίοις, κερδίσας και το βραβεῖον του Δάίτσε, διελθών τον Πύργον του Άίφελ και επιστρέψας εις το σημειον τῆς άφετηρίας του.

Έκτοτε το ζήτημα τῆς επιτεύξεως τῆς αεροπλοΐας διά σωμάτων βαρυτέρων του άερος έθεωρήθη λελυμένον και ή κατάκτησις του άερος βαινει επιτυχῶς χωροῦσα διά των κατορθωμάτων του Λιλιένταλ, Σανούτ, άδελφῶν Ράιτ και Σάντος Δυμών.

Τα πηδαλιουχούμενα.

Επί πολλά έτη από τῆς ανακαλύψεως των σφαιρικῶν αεροστάτων υπό των Μογγολφιέρων, ήτοι από του 1873 τα σφαιρικά και ὡσειδη περιπίου αεροστάτα ταῦτα, τα ύφούμενα άφ' εκυτών από τῆς επιφανείας τῆς γῆς εις ανά-

λογον ύψος τῆς ατμοσφαιρας, σχετικῶς με το περιεχόμενον εν αύτοις πλέον ή ήττον ελαφρόν άέριον, υπέστησαν μέχρι των ήμερῶν μας αρκετάς τροποποιήσεις, όπως τελειοποιηθῶσιν, αλλά υπήρξε τουτο άδύνατον, εκτός μόνον τῆς στερεοτέρας εξ άδιαβρόχου ύφάσματος κατασκευῆς των και τῆς αντικαταστάσεως του χρησιμοποιουμένου εν αύτοις άερίου δι' έτέρου μάλλον ελαφροῦ και εύώου και διαχειριζομένου εύχερέστερον και πρακτικώτερον.

Η περίοδος αύτη τῆς έρευνῆς και τελειοποιήσεως του υπήρξεν ὀμολογουμένως μακρά και τουτο δεν τιμᾷ την επιστήμην, ήτις τοσοῦτον άργά κατενόησεν, ότι άλλοθι έδει να στρέψῃ την προσοχήν τῆς, αφού μάλιστα πρό ὀφθαλμῶν είχε τους αετούς των παιδῶν, οἱτινες σήμεραν είναι το καλλίτερον υπόδειγμα τῆς ανυψώσεως εν τῇ ατμοσφαιρά μας αντικειμένων βαρυτέρων του ὑπ' αὐτῶν εκτοπιζομένου άερος.

Οὔτω μόλις πρό δεκαεξαετίας κατενόηθη το νέον εἶδος, εφ' ου καλεῖται σήμεραν ή επιστήμη να έργασθῇ. Άλλά τουτο ακριβῶς τι άλλο δηλοῖ ή ότι ή επιστήμη είναι ετι πολυ ὀπίσω ως προς την κατανόησιν των διεπονήτων την φύσιν νόμων και ότι πολυ βραδέως, αν διγαμελῶς προβάινει εις την εξηγήσιν και εξήγησιν των φυσικῶν φαινομένων. Και παραδόξως μετά 80 έτη και μετά άδικαιολόγητον διατυμπάνισιν των ακαδημαϊκῶν, ότι αντικειμενον βαρυτέρου του άερος είναι φύσει άδύνατον να ύψωθῇ άνω τῆς γῆς, ήδη κύπτουσι τον αυχένα πρό τῆς πραγματοποιήσεως τοιαύτης άρνητικῆς των γνώμης, ήτις πραγματικότης άποδείκνυσιν ήμῖν πειραματικῶς πλέον, ότι πᾶν σώμα κινούμενον και μετατοπιζόμενον εν τῇ ατμοσφαιρά κέκτῃται φυσικήν, λογικήν και νομικήν συνέπειαν εν αύτῇ, ήτοι να κινῆται, να προβάινῃ και να καταπίπτῃ.

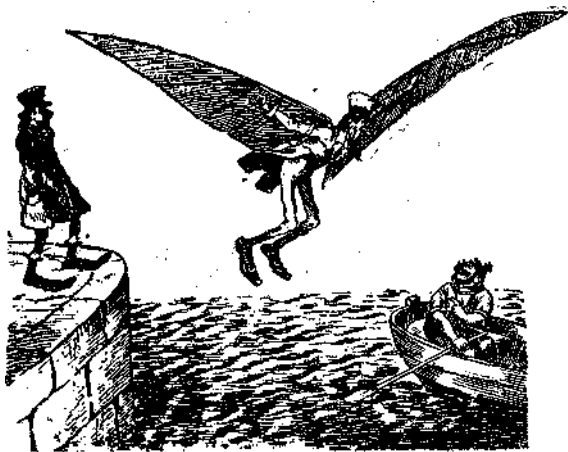
Τα αεροστάτα, ως γνωστόν, από τῆς ανακαλύψεως τῆς Μογγολφιέρας μέχρι των ήμερῶν μας έλαβον διάφορους τροπάς, τρεῖς όμως είναι οι ουσιώδεις τύποι, ως και προγενεστέρας εἴπομεν, οἱτινες άπετέλεσαν την τριάδα των αεροστάτων, τα σφαιρικά αεροστάτα, μογγολφιέραι επικληθέντα, τα πηδαλιουχούμενα ή σιγαροειδη ή επιμήκη, έννεκα του σχήματός των επι κληθέντα, και τα αερόπλανα ή αερεπίπεδα.

Η εξέλιξις τῆς μετατροπῆς αὐτῶν από σφαιρικῶν αεροστάτων εις αεροπλάνων έγένετο μόλις, εσχάτως εν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι, από δεκαεξαετίας και έντεῦθεν. Επί των σφαιρικῶν αεροστάτων ή πρόσδος δεν ήτο δυνατόν, ως προείπομεν, να εξακολουθήσῃ, διότι ο άνη έπέφερε μεγάλην αντίστασιν εις την ανύψωσιν των, ή δέ παρακολουθοῦσα κάτωθι λέμβος ή σκαφίδιον ήτο ὡσαύτως εμπόδιον εις την προς τα πρόσω κίνησιν του αεροστάτου. Έκτός

δὲ τούτου καὶ τὸ ἔρμα (ἢ ἄμμος), ὅπερ ἐθεωρεῖτο ἀπαραίτητον διὰ τὴν περαιτέρω ἀνοδὸν του, μεγίστην δυσκολίαν ἔφερον εἰς τὴν ἐν γένει κινήσιν του.

Πάντα ταῦτα τὰ ἐμπόδια προστιθέμενα εἰς τὴν ἀντίστασιν καὶ τὴν ὁρμὴν τῶν ἀνέμων, καθίσταν τὴν χρῆσιν τῶν ἀεροστάτων τούτων ἐν ἀνάγκῃ προβληματικὴν καὶ ἀδύνατον.

Μέχρι τοῦ σημείου τούτου εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε ἡ πολιορκία τῶν Παρισίων, ἥτις ἠνάγκασε τὸν Γαμβέταν μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του νὰ ἐξέλθῃ διὰ τοιοῦτου ἀεροστάτου τῆς πρωτεύουσας διὰ νὰ συγκοινωνήσῃ μὲ τὸν ἐξωθι εὐρισκόμενον στρατὸν κτλ. ἐξήγειρε τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὸ αἰσθημα τῶν γάλλων, ὅπως πάσῃ θυσίᾳ ἐξεύρωσι τὸν τρόπον καὶ τελεσποινή-

Οἱ Γερμανοὶ σατυροῦντες τοὺς Γάλλους.

σωσι καὶ χρησιμοποιήσωσιν ἐν μελλούσῃ πολεμικῇ δράσει τὰ ἀεροστάτα. Καὶ ἐκόντες ἄκοντες κατέληξαν τότε εἰς τὰ πηδαλιουχούμενα ἀεροστάτα.

Τὰ πηδαλιουχούμενα ἀερόστατα ἀποτελοῦνται ἀπὸ κατακεκλυμένοι ἐν σχήματι σιγάρου, παμμεγέθους ἀεροστάτου, κάτωθι τοῦ ὁποίου προσκρμύζονται ἐπίπεδα ὀρθογώνια ἐξ ὑφάσματος ἢ μεταλλοῦ, λεγόμενα καὶ πηδάλια ἰσορροπίας, τὰ ὅποια συνδέονται δι' ἀρθρώσεων μετὰ τῆς λέμβου, παραλλήλως πρὸς τὸν κύριον ἀξονα αὐτῆς. Ἡ δὲ λέμβος φέρει καλαθοειδὲς σχῆμα καὶ χρησιμεύει, ὡς εἶδος, διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ παρακολοθούντος τὸ πηδαλιουχούμενον προσωπικοῦ.

Τὰ πηδάλια τῆς ἰσορροπίας ἐτέθησαν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἔρματος καὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσιν οἰανδήποτε κλίσιν πρὸς τὸν ὀρίζοντα. Κατὰ συνέπειαν ὁ ἀνεμος ἢ τὸ κατὰ τὴν κινήσιν τοῦ ἀεροστάτου παραγόμενον ρεῦμα τοῦ ἀέρος δύναται νὰ ἐνεργῇ κατὰ βούλησιν, εἴτε ἄνωθι, εἴτε κάτωθι.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Τὰ ῥωστικὰ ὄρη

Ἐὰν εἴψητε μίαν σταγόνα ὕδατος ἐπὶ τινος φύλλου χάρτου, φυσικῶς θὰ ἐξαπλωθῇ εἰς μεγάλον κύκλον. Ἀλλὰ ἐὰν μωσχεύσῃτε δι' ἐ-

λαίον τὸν χάρτην τοῦτον ἢ τὸν ἀλείψητε διὰ καπνίας ἢ ἄλλης οὐσίας μὴ ἐπιδεχομένης ὕδατος, ἢ ὕδατιν σταγῶν σας θὰ κυλήσῃ φυσικῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου σας, δικὴν σφαιριδιοῦ ἐλαφρῶς ἐπιμήκους.

Ἦδη θὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ιδιότητα ταύτην εἰς τὸ προκείμενον πείραμα.

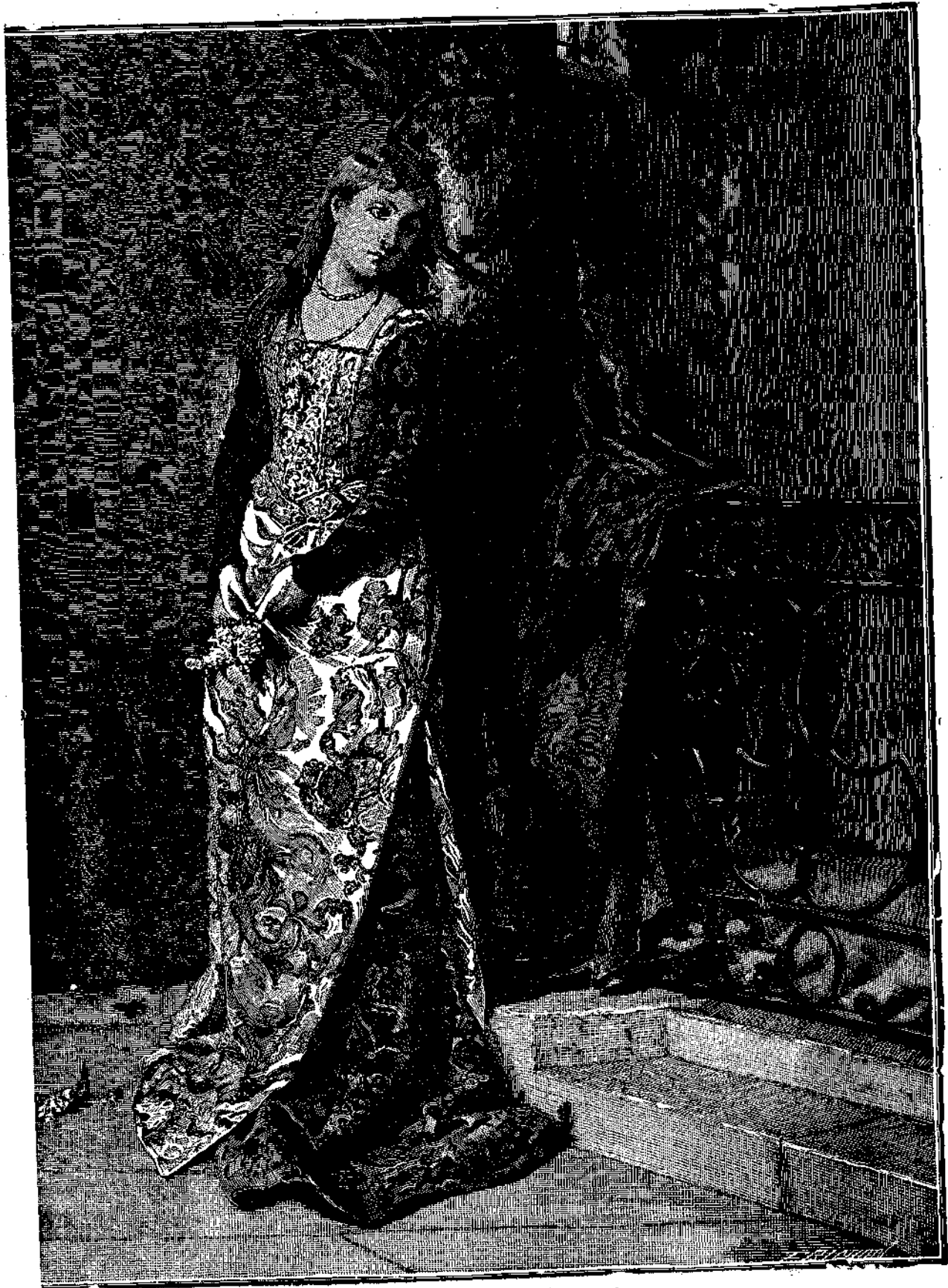
Λάβετε ταινίαν ἰσχυροῦ κἄπως χάρτου καὶ ὄσῳ τὸ δυνατόν μακροτέραν. Ἐν ἀνάγκῃ κολλήσατε δύο τρίτα τεμάχια καὶ περάσατε τὸν χάρτην σας τοῦτον ἄνωθι καπνοφόρου λυχνίας (φλογὸς κηρίου) ἢ πρὸς ἀποφυγὴν τῆς καπνῆς ὁσμῆς, περιελάιψατε διὰ καπνίας τὴν μίαν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Θέσατε τότε ὀρθίως ἐπὶ τῆς τραπέζης μεγάλας τινὰς βίβλους, ὡς δεικνύνται ἐν τῇ εἰκόνι καὶ καρφώσατε ἐπὶ τῆς ῥάχews αὐτῶν τὴν ταινίαν τοῦ χάρτου εἰς τρόπον ὅσῳ νὰ σχηματίζῃ κοιλότητα καὶ ἀνωφερείας ἀπὸ τοῦ μεγαλειτέρου βιβλίου πρὸς τὸ μικρότερον, μεθ' ὃ ἀποθέσατε τὸ ἄκρον αὐτῆς ἐντὸς πινακίου.

Ἦδη ἐπὶ τῆς ῥάχews τῆς πρώτης βίβλου, ἐφ' ἧς ἡ ἐτέρα ἄκρη τῆς ταινίας, χύσατε κατὰ σταγόνας ὕδατος. Αἱ σταγόνες αὗται θὰ κυλήσωσιν ἐπὶ τῆς ἐπικλινοῦς ἐπιφανείας, ἐφ' ὅσον προχωροῦσι καὶ εἰτα δυνάμει τῆς κτηθείσης ταχύτητος θ' ἀνέρχονται ἐκ τοῦ ὀπισθεν μέρους τῆς βίβλου καὶ ἐκ νέου θὰ κατέρχονται καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρις ὅτου καταλήξωσιν ἐν τῷ πινακίῳ.

Τὸ θέαμα εἶνε περιεργον καὶ ὄραϊον τῶν ἀνωκατερχομένων τούτων σταγόνων, ὡσεὶ νὰ παλαίωσι πρὸς τὴν ταχύτητά των.

Φ. Π.

Η ΔΙΧΜΑΔΩΤΟΣ

A. CONAN DOYLE

'Από τὰς περιπετειὰς τοῦ Σέρλοκ-Χόλμς

ΤΟ ΣΜΑΡΑΓΔΙΝΟΝ ΔΙΑΔΗΜΑ

(Συνέχεια)

— Σὰς εὐχαριστῶ. Ἡνυπόθηκον ἐκτάκτως ὑπὸ τῆς τύχης ἐν ὄλῃ τῇ θλιβερῇ αὐτῇ ἱστορίᾳ καὶ θὰ ἦτο ἰδικόν μου τὸ σφάλμα, ἂν δὲν φέρωμεν εἰς φῶς ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Μὲ τὴν ἀδειάν σας συνεχίζω τὰς ἐρεῦνας μου ἔξω.

Ἐπῆγε δὲ μόνος, διότι, ὡς εἶπε, τὰ πολλὰ δῆματα θὰ τοῦ κατέστρεφον τὰ καταζητούμενα ἔχνη. Μετὰ πάροδον ὥρας ἐπανῆλθε πλήρης χιόνος καὶ μὲ τὸ πρόσωπον μᾶλλον κρυφίνον τοῦ συνήθους.

— Πιστεύω, ὅτι εἶδα πλέον πᾶν ὃ, τι ἔπρεπε. Ἦώρα εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν μου.

— Ἀλλὰ τὰ σμαράγδια, κύριε Χόλμς, ποῦ εἶνε ;

— Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ εἰπῶ. Ὁ τραπεζίτης συνέπλεξεν ἀπελπίς τὰς χεῖρας του. Δὲν θὰ τοὺς ἐπανεύρω πλέον ! Καὶ τὸ παιδί μου ; Μοῦ διδότε ἐπίτιδες ;

Πάλῃ συνήθη, προσπαθοῦντος τοῦ Ἀρθούρου ν' ἀποσπάσῃ τὸ διαδῆμα

— Ἡ ἰδέα μου δὲν μεταβλήθη καθόλου.

— Ἀλλὰ τότε, Θεέ μου, ποῖα εἶνε ἡ λύσις τῆς χθεσινῆς τραγωδίας ;

— Ἄν θέλετε νὰ ἔλθετε μέχρι τῆς κατοικίας μου ἐν τῇ ὁδῷ Μπαϊκερ, αὐριον τὴν πρωίαν μεταξὺ τῶν ἐννεά—δέκα, θὰ εἶμαι εὐτυχῆς νὰ σὰς ἐξηγήσω τὰ πάντα. Ὑποθέτω ὅτι μοῦ διδότε πλήρη τὴν ἐλευθερίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δαπάνας, προκειμένου νὰ ἐπανακτήσωμεν τοὺς λίθους.

— Δίδω τὴν περιουσίαν μου, δ'ὰ νὰ τοὺς εὐρω.

— Πολὺ καλά. Εἰς τὸ ἐπανιδεῖν. Ἴσως ἐπανέλθω ἐνταῦθα πρὸ τῆς νυκτός.

Ἦτο δὲ ἐμὲ προφανές, ὅτι ὁ σύντροφός μου εἶχε πλέον ἐσχηματισμένην τὴν πεποιθισίν του, καίτοι ἐγὼ δὲν ἠδυνάμην νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν λύσιν τοῦ μυστηρίου. Πολλὰς φορές καθ' ὁδὸν προσεπάθησα νὰ φέρω ἐκεῖ τὸν λόγον ἀλλὰ μοῦ ἔλλαζε τὸ θέμα, ἕως ὅπου ὑπεχώρησα. Περὶ τὴν τρίτην ὥραν ἐφθάσαμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας. Ἐπῆγε κατ' εὐθείαν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ ἐξῆλθεν ἐνδεδυμένος ὡς κοινὸς ἀλήτης.

— Πιστεύω, ὅτι εἶμαι καλὰ μετεμφισμένος. Ἄν καὶ θὰ ἤθελα τὴν σύντροφιά σου, Οὐάτσον, ἐν τούτοις μοῖνε, διότι ἴσως μοῦ εἶται ἐπιβλαβής. Ἀρὰ γε εὐρίσκαμαι εἰς τὴν ἀληθῆ λύσιν ; Ὡς τὸ μάθω μετ' ὀλίγον Ἐλπίζω νὰ ἐπιστρέψω ἐντὸς ὀλίγου.

Ἐπῆγεν εἰς τὸ ὀφουλάκιον, ἔκοψε τεμάχιον κρέατος, τὸ ἔθεσαν ὡς τάνδουίτς μετὰ δύο τεμαχίων

ἄρτου καὶ ἀνεχώρησε τοποθετῶν τὸ λιτὸν πρόγευμα εἰς τὸ θυλάκιόν του.

Ὅταν κατὰ τὰς πέντε ἔλαβανα τὸ τέτιόν μου ἐπανῆλθε πολὺ εὐθυμος, κρατῶν διὰ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων του ὑπόδημα μετὰ ἐλαστικῶν ἔπερ ἔρριψεν εἰς μίαν γωνίαν καὶ ἐρρόφησεν ἕνα κύαθον τείου.

— Ζεῦρεῖς, εἶμαι παραστικός. Ἀκόμη δὲν ἐτελείωσα.

— Ἀκόμη !

— Ὡς ἀπουσιάσω ἐπ' ὀλίγον. Ἀλλὰ μὴ κάθῃσαι καὶ μὲ περιμένεις.

— Καὶ πᾶς πηγαίνουν ἕως τώρα αἱ ἐρευναί σου ;

— Δὲν ἔχω καιρὸν νὰ φλωαρῶ. Πρέπει νὰ ἐγκαταλείψω αὐτὸ τὸ ὑποπτον ἐξωτερικόν μου καὶ νὰ γίνω πάλιν ὁ ἀληθινὸς ἐαυτός μου.

Ἐβλεπα ἀπὸ τοὺς τρόπους του, ὅτι ἦτο πολὺ εὐχαριστημένος ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων του. Οἱ ὀρθαί μοι του ἔλαμπον καὶ αἱ παρειαὶ του, ὡχραὶ συνήθως, εἶχον ἐλαφρῶς χρωματισθῆ. Ἀνῆλθε ταχέως εἰς τὸ δωμάτιόν του, καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἤκουσα νὰ κλειθῇ δυνατὰ τὴν θύραν τοῦ δρόμου.

Τὸν ἐπερίμενα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου καὶ ἀφοῦ εἶδον, ὅτι ἀργεῖ, ἐκλείσθην εἰς τὸ δωμάτιόν μου. Ἀλλως τε συχνὰ συνέβην νὰ φεύγῃ καὶ ἀργῆ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ νύκτας κατὰ συνέθειαν, ὅταν εὐρίσκετο ἐπὶ τῶν ἰγνῶν σπουδαίας τινὸς ὑποθέσεως. Δὲν ἐνόησα δὲ πότε ἐπέστρεψε, ἀλλὰ τὴν ἐπομένην τὸ πρωί, ὅταν κατέβην διὰ τὸ πρόγευμα, ἦτο ἐκεῖ τὸσον ἀνηρέως ὅσον καὶ εὐδιάθετος, μὲ κύαθον καφεῖ ἐπὶ τῆς μιᾶς χειρὸς καὶ τὴν ἐφημερίδα ἐπὶ τῆς ἄλλης.

— Μὴ μοῦ παραπονεθῆς, ὅτι δὲν ἐπερίμενα μαζὶ σου νὰ πάρω τὸν καφέ, Οὐάτσον, διότι πρέπει νὰ ἐνθυμηθῆς, ὅτι ὁ πελάτης μας πρόκειται νὰ ἔλθῃ πολὺ ἔνωρις, σήμερον τὴν πρωίαν.

— Ἀλήθεια. Εἶνε παρασμένη ἡ ἐννάτη ὥρα, τοῦ ἀπῆντησα. Νομίζω μάλιστα, ὅτι αὐτὸς θὰ εἶναι. Κτυποῦν.

— Ἀλήθεια. Εἶνε παρασμένη ἡ ἐννάτη ὥρα, τοῦ ἀπῆντησα. Νομίζω μάλιστα, ὅτι αὐτὸς θὰ εἶναι. Κτυποῦν.

Πράγματι εἰσῆλθεν ὁ φίλος μας τραπεζίτης. Ἐξεπλάγην δὲ ἐκ τῆς τῶσον ἀλλοιωθείσης μορφῆς του, ἀπὸ τῆς χθεσινῆς ἡμέρας, διότι ἡ φυσικῶς πλατεῖα καὶ ὀγκώδης κεφαλή του, ἦτο συσταλαμένη καὶ ἐπιμήκης καὶ τὰ μαλλιά του ὑπόλευκα. Εἰσῆρχετο δὲ μὲ ῥαθυμίαν καὶ ἀδυναμίαν μεγαλειότεραν τῆς προτεραίας καὶ ἔπεσε βαρὺς ἐπὶ τῆς πολυθρόνας ποῦ τοῦ προσέφερα.

— Δὲν ἤξεύρω τί ἔχω κάμη διὰ νὰ ταλαιπωροῦμαι τῶσον σκληρὰ. Μόλις πρὸ δύο ἡμερῶν ἦμουν εὐτυχῆς ἄνθρωπος χωρὶς καμμίαν μέριμναν εἰς τὸν κόσμον. Σήμερα δὲν μοῦ ἀπομένει παρὰ γερᾶματα, μοναξιά, καὶ ἀτίμωσις. Ἐπεσαν εἰς τὸ κεφάλῃ μου αἱ δυστυχίαι σωρηδῶν. Ἡ ἀνεψιά μου ἡ Μαίρη μὲ ἐγκατέλειψε καὶ αὐτῇ.

— Σὰς ἐγκατέλειψε ;

— Μάλιστα. Τὸ κρεβάτι τῆς ἔμεινεν ἀπείρακτον χθὲς τὴν νύκτα. Ἡ κάμαρά τῆς ἦτο ἐρημὸς σήμερον τὸ πρωί καὶ εὐρήκα αὐτὴν τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸ τραπέζι τῆς. Δυστημένος τῆς εἶχα εἰπεῖ χθὲς, ὅτι ἂν ἤθελε νὰ νομρευθῇ τὸ παιδί μου, ὅλα αὐτὰ τὰ δυστυχίματα δὲν θὰ ἐγίνοντο. Ἦτο ἄκακος ὁ λόγος μου. Καὶ αὐτῇ κῦτταξες τί μοῦ ἔγραψες :

« Ἀγαπητέ μου θεῖε.

Ἔγνω δὲ ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας σας καὶ ὅτι ἂν ἐκεκτόμηθαι διαφορικῶς ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ συνέβαινον. Δὲν ἔχω πλέον εἰς τὸ μέλλον μὲ αὐτὴν τὴν τύχην, νὰ ζῶ εὐτυχῆς ὑπὸ τὴν στέγην σας καὶ πρέπει διὰ παντός νὰ σὰς ἀφήσω. Μὴ ἀνησυχεῖτε διὰ τὸ μέλλον μου, εἶνε ἐξασφαλισμένον, καὶ πρὸ πάντων μὴ μὲ ἀνα-

« Ἀγαπητέ μου θεῖε.

Ἔγνω δὲ ἐγὼ εἶμαι ἡ αἰτία τῆς δυστυχίας σας καὶ ὅτι ἂν ἐκεκτόμηθαι διαφορικῶς ὅλα αὐτὰ δὲν θὰ συνέβαινον. Δὲν ἔχω πλέον εἰς τὸ μέλλον μὲ αὐτὴν τὴν τύχην, νὰ ζῶ εὐτυχῆς ὑπὸ τὴν στέγην σας καὶ πρέπει διὰ παντός νὰ σὰς ἀφήσω. Μὴ ἀνησυχεῖτε διὰ τὸ μέλλον μου, εἶνε ἐξασφαλισμένον, καὶ πρὸ πάντων μὴ μὲ ἀνα-

ζητήσετε. Θὰ εἶνε χαμένος ὁ καιρὸς σας καὶ δὲν θὰ μὲ εὐχαριστήσετε. Νεκρὰ ἡ ζωὰ θὰ εἶμαι πάντα ἡ ἀφοσιωμένη σας.

Μαίρη.

— Τί φρονεῖτε, κύριε Χόλμς... μήπως πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας ;

— Ὅχι ! Ὅχι ! Καθόλου. Κι μάλιστα αὐτὸ εἶνε μία καλὴ λύσις. Εἰμπορῶ μάλιστα, κύριε Χόλμς, νὰ εἶπω, ὅτι τὰ δεινὰ σας ἐτελείωσαν.

— Τί λέγετε ; ἐμάθετε τίποτε ; Ἠξεύρετε ποῦ εἶνε ἡ πέτρας ;

— Ὡς εἶδτε χίλιες δραχμὰς δι' ἐκάστην ;

— Δέκα δίδω !

— Ἄνωφελές Τρεῖς χιλιάδες ἀρκοῦν. Ἐγχετέ μαζὶ σας τὸ βιβλίον τῶν τραδηκτικῶν σας ; Ἴδου μία πέννα. Καθήσατε καὶ ἐτοιμάσατε μίαν συναλλαγματικὴν ἐκ τεσσάρων χιλιάδων. Ἡ τετάρτη, ὡς ἐνοσεῖτε εἶνε μία μικρὰ ἀμοιβή.

Ὁ τραπεζίτης κατάπληκτος τὴν ἠτοίμασεν, ἐνῶ ὁ Χόλμς διεσθονθεὶς εἰς τὸ γραφεῖόν του ἔσυρε μικρὸν τεμάχιον χρυσοῦ, ἐφ' οὗ ὑπῆρχον οἱ τρεῖς λίθοι, καὶ τὸ ἔρριψεν ἐπὶ τῆς τραπέζης.

Μὲ κραυγὴν δὲ χαρᾶς ὁ πελάτης μας τὸ ἐνηγκαλίσθη.

— Ἐσώθη ! Ἐσώθη, ἐφώναζεν ἀσθμαίνων.

Ἡ χαρὰ του ἦτο τῶσον μεγάλη, ὅσον ἡ προτέρα λύπη του. Ὁ δυστυχῆς ἔθλιβε τοὺς ἐπανευρεθέντας λίθους ἐπὶ τοῦ στήθους του.

— Ἐγχετέ καὶ μίαν ἄλλην ὀφειλήν, κύριε Χόλμς, εἶπεν ὁ Χόλμς σοβαρῶς.

— Μίαν ὀφειλήν. Καὶ ἤρπασε τὴν πένναν. Λέγετε τὸ ποσὸν καὶ πληρώνω.

— Ὅχι εἰς ἐμὲ ! Ὁφείλτε τὴν ταπεινὴν σας συγγνώμην εἰς τὸ εὐγενές αὐτὸ παιδί σας, τὸν ἀξέϊραστον Ἀρθούρον, ὁ ὅποιος ἐφυλακίσθη ἀδικῶς καὶ μὲ τροπὸν ὅστις θὰ μὲ ἔκαμνεν ὑπερήφανον, ἂν συνέβαιναν εἰς τὸν υἱόν μου, ἂν εἶχα τοιοῦτον.

— Ἀλήθεια λοιπόν, δὲν εἶχε πάρει τῆς πέτρας ὁ Ἀρθούρος ;

— Σὰς τὸ εἶπα χθὲς, σὰς τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον, ὅτι δὲν ἦτο αὐτὸς ὁ κλέπτης.

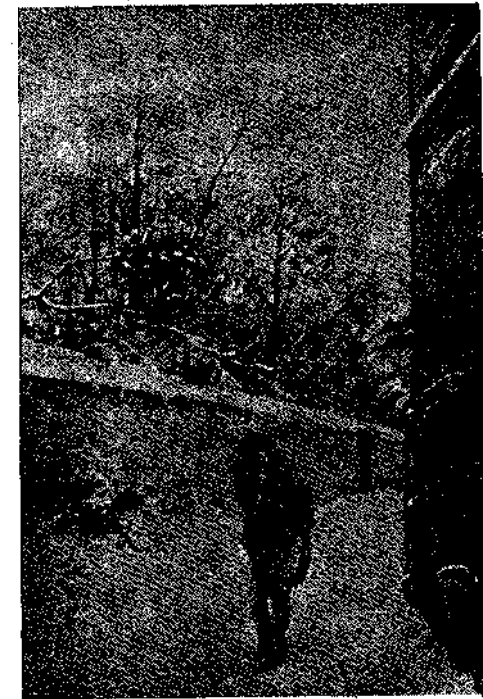
— Μὰ εἶστε βέβαιος ; Πρέπει λοιπὸν ἀμέσως νὰ τρέξωμεν νὰ τοῦ εἰπούμεν, ὅτι ἀνεκαλύφθη ὅλη ἡ ἀλήθεια.

— Τὸ γνωρίζει ἤδη. Ὅταν ἔμαθα καταλεπτός τὰ γεγονότα, ἔσπευσα νὰ τὸν εὐρω καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤθελε τίποτε νὰ μοῦ εἰπεῖ, ἠναγκάσθην νὰ τοῦ διηγῆθῶ ἐγὼ τὰ πάντα. Τότε πλέον μοῦ εἶπεν, ὅτι εἶχα δίκαιον καὶ μοῦ ἐξιστόρησε μερικὰς λεπτομερείας ποῦ μοῦ ἔλειπον. Λοιπὸν μάθετε, ὅτι ὑπῆρχε συνεννόησις μετὰ τοῦ κυρίου Τζώρτζε Βέρνουελ καὶ τῆς ἀνεψιάς σας Μαίρης. Τώρα ἔχουν φύγει μαζὺ.

— Ἡ Μαίρη μου ; Ἀδύνατον !

— Δυστυχῶς εἶνε πλέον ἢ δυνατόν. Εἶνε βέβαιον. Οὗτε σεῖς, οὗτε ὁ υἱὸς σας ἐγνωρίζετε τὸν ἀληθῆ χαρακτήρα αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου, τὸν ὅποιον ἐδέχεσθε εἰς τὴν οἰκίαν σας φιλικῶς. Εἶνε εἰς τῶν ἐπικινδυνωδωτέρων ἀνθρώπων τῆς Ἀγγλίας, εἰς κατεστραμένους παίκτης, εἰς πανάθλιος ἐντελῶς, ἀπληγισμένους, ἀτομον ἄνευ καρδίας καὶ συνειδήσεως. Ἡ ἀνεψιά σας δὲν ἐγνώριζε τί εἶνε οἱ ἀνθρωποι αὐτοί. Ὅταν δὲ ἤκουσε νὰ τῆς ψιθυρίζῃ τοὺς ἐρωτικὸς λόγους, τοὺς αὐτούς, οὓς ἐπανελάμβανεν εἰς τῶσας ἄλλας πρὸ αὐτῆς ἐπίστευσεν, ὅτι ἦτο αὐτῇ ἡ πρώτη καὶ μόνη, ἡ ὅποια ἐγκατεστάθη εἰς τὴν καρδίαν του. Καὶ ἡ δυστυχῆς κατήντησεν ἐν τέλει παίγνιον τῶν χειρῶν του. Καθ' ἐκάστην ἰσπέραν εἶχε συντεύξεις μαζὺ του.

— Δὲν ἔχω πλέον, δὲν θέλω νὰ πιστεύσω αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀνεκράζεν ὁ τραπεζίτης, μὲ τὸ πρόσωπόν του κάτωχρον ἐκ τῆς συγκινήσεως.

Ὁ Σέρλοκ Χόλμς μετημφισμένος εἰς ἀλήτην, κατεσκόπευε...

— Λοιπόν, ἀκούσατε, κύριε Χόλμς, τί ἀκριβῶς συνέβη τὴν παρελθούσαν νύκτα εἰς τὴν οἰκίαν σας. Ἡ ἀνεψιά σας, ὅταν σὰς εἶδε νὰ εἰσέλθετε εἰς τὸ δωμάτιόν σας, κατήλθε σιγά-σιγά, καὶ ἐπῆγε νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τὸν ἐραστὴν τῆς ἀπὸ τοῦ παραθύρου τοῦ δρομίσκου. Τὰ ἔχνη τῶν ὑποδημάτων του φαίνονται τελείως ἀποτυπωθέντα ἐπὶ τῆς χιόνος καὶ τοῦτο μᾶς δίδει νὰ ἐνοήσωμεν ὅτι ἔμεινεν ἐπὶ πολὺ. Ἐκεῖνη τοῦ ἀνέφερε τὴν ἱστορίαν τοῦ διαδῆματος. Αὐτὸς δὲ, τοῦ ὅποιου τὸ πάθος πρὸς τὰ χρήματα ἐξῆλθη, ἔκαμψε τὴν ἀνεψιάν σας, τὴν τυφλῶς ὑπακούουσαν εἰς τὰς βελήσεις του. Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι σὰς ἀγαπᾷ, ἀλλ' εἶνε γυναῖκες τῶν ἰποίων ὁ ἔρωσ κυριαρχεῖ τῶσον, ὥστε λησμονοῦν τὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς ἄλλους. Μόλις δὲ εἶχεν ἀκούσει τὰς παρακλήσεις σου, σεῖς κατήλθατε. Τότε ἔκλεισε τὸ παράθυρον γρήγορα καὶ σὰς διηγῆθη τὸ ἐπεισόδιον τῆς ἐρωτικῆς συντεύξεως μιᾶς θαλαμηπόλου σας μετὰ τὸν λαχανοπώλην, ὅστις ἔχει μίαν κνήμην ξυλίνην. Γεγονὸς ἀληθές, πράγματι.

Ὁ υἱὸς σας μετὰ τὴν συνδιάλεξιν ἐν τῷ δωματίῳ σας ἐπῆγε νὰ κοιμηθῇ. Ὁ ὕπνος του ὁμως ἦτο τεταραγμένος ἐκ τῶν σκέψεων τῶν ὀφειλῶν του. Τὰ μέσάνυκτα ἤκουσεν ἐλαφρὸν θόρυβον πρὸ τῆς θύρας, ἐσηκώθη καὶ παρατηρήσας εἰς τὸν διάδρομον ἐξεπλάγη ἰδῶν τὴν ἀνεψιάν σας βαδίζουσαν προφυλακτικῶς καὶ εἰσερχομένην εἰς τὸ καλλωπιστήριόν σας. Ἀπολιθωμένος ἐκ τῆς ἐκπλήξεως ἐπέραςε τάχιιστα ἐν ἔνδυμα καὶ κρυφθεὶς εἰς τὸ σκότος ἀνέμενε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς παραδόξου αὐτῆς περιπετειᾶς. Μετ' ὀλίγον ἡ ἀνεψιά σας ἐξῆλθε καὶ ὑπὸ τὴν λάμψιν τῆς λυχνίας τοῦ διαδρόμου ὁ υἱὸς σας τὴν εἶδε φέρονσαν τὸ διαδῆμα εἰς τὰς χεῖρας τῆς. Ἐκεῖνη κατήλθεν. Ὁ Ἀρθούρος δὲ τρέμων ἐκ τοῦ τρόμου τὴν ἀκολουθεῖ καὶ κρυφθεὶς ὀπισθεν ἐνός παραπετάσματος εἶδεν, ὅτι ἡ Μαίρη ἤνοιξε σιγὰ τὸ παράθυρον, ἔδωσε τὸ διαδῆμα εἰς κάποιον, περιμένοντα εἰς τὸ σκότος, ἐπανέκλεισε καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς.

« Ο υίός σας έντρομος άκίμη και ριγών, ένόσω ήτο έκείνη έκεί, δέν ήδύνατο τίποτε νά πράξη, άνευ φόβου νά χάσει διά παντός τήν κόρην, τήν όποιαν ήγάπα. Όταν όμως έφυγεν, ήνώθησε ποία δυστυχία τρομαρά σάς έπείμενος καί δέν έδίστασεν, όπως ήτο ν' άνοιξη τό παραθύρον και γυμνόπους νά πηδήτη επί τής χιόνος. Υπό τό φώς δέ τής σελήνης διέκρινε μίαν σκιάν και δρομαίως ήρχισε νά τήν καταδιώκη. Ο σίρ Τζώρτζ προσεπάθητε διά τής φυγής νά σωθή, άλλ' ό Άρθούρος έπράλαβε και τόν ήρπασεν. Αγών τότε μεταξύ των συνήθη και ό μόν Άρθούρος έσυρε τό διάδημα εκ του ένός μέρους ό δέ αντίπαλός του εκ του έτέρου. Έν τή πάλη έκτύπησε τον σίρ Τζώρτζ και τόν έπλήγησε κάτωθεν του ώτός του. Αίφνης έχωρισθησαν και ό υίός σας κρατών τό διάδημα έπαγλήθε τρέχων, εκλεισε τό παράθυρον και εισήλθεν εις τό καλλωπιστήριόν σας, όπου προσεπάθει νά δρθώση τό διάδημα, διαστραφέν κατά τήν πάλην. Τήν στιγμήν έκείνην τόν είδατε σαίς.

— Είνε δυνατόν ; έμορμύρισεν ό τραπεζίτης.

— Η όργή σας έξέσπασεν επ' αυτόν άκριβώς καθ' ήν στιγμήν έκείνος προσεπάθει νά σάς ευχαριστήση και άποτρέψη τόν κίνδυνον. Δέν ήδύνατο δέ νά ήμιλίση, διότι έπρεπε νά καταγγείλη πρόσωπον προσφιλές. Και ως τέλειος ίππότης έφύλαξε τό μυστικόν του.

— Ω ! τό δυστυμένο μου τό παιδί, πόσον σκληράς του έφέρθη. Διά τούτο μου έζήτησε πέντε λεπτών προθεσίαν. Ηθελε νά κυττάξη μήπω εύρη τό άλλο τεμάχιον του διαδήματος.

— Όταν ήλθα εις τήν οικίαν σας, έξηκολούθησεν ό Χόλμς, έκαμα τόν γυρον με πολλήν προσοχήν, έρευνών από τής χιόνος τά ίχνη. Ηξευρα, ότι δέν είχε χιονίσει εκ νέου και ότι ή παγωνιά έπρεπε νά διατηρήση καλά τά ίχνη τής προτεραιας. Ο δέ διάδρομος τής ύπηρεσίας ήτο όλόκληρος : πλήρης πατημάτων συγκεχυμένων. Έν τούτοις όλίγον μακράν τής θύρας του μαγειρίου, γυναίκας πόδες είχαν σταθί. Παραπλευρώς ήσαν άποτυπωμένα ίχνη ζυλίνου ποδός. Ητο ή έρωτική συνέντευξις τής θαλαμηπόλου σας με τόν λαχανοπώλην. Τα λοιπά ίχνη ήσαν έντελώς άσχετα, δυνάμενα νά περιπλέξουν τήν άστυνομίαν. Άλλ' εις τόν δρομίσκον των σταύλων, μακρά και πλήρης ιστορία ήτο γραμμένη επί τής χιόνος.

• Εκεί ύπήρχον διπλά πατήματα ανθρώπου διωκομένου και εξ άλλου έτερα διπλά πατήματα διά γυμνών ποδών. Αμέσως έπίεσθη, ότι ήσαν του υιού σας. Ο πρώτος έφαινετο, ότι είχε βυθίσει έρχόμενος και έπιστρέφων, ένφ' ό δεύτερος, ότι είχε τρέξει ταχύως. Τα δέ ίχνη του καλύπτοντα εις πολλά σημεία τά του πρώτου, έδεικνυον, ότι τόν είχε καταδιώξει. Τα πατήματα ταύτα έφθανον μέχρι του παραθύρου του διαδρόμου, όπου ό άνθρωπος με τά υποδήματα είχε καταπατήση τήν χιόνα, τό όποιον έσήμαινε, ότι έμεινε επί πολύ. Έπειτα ήκολούθησε τά βήματα τής έπιστροφής και παρετήρησα, ότι εις άποστάσιν έκάτ' ό μέτρων έστράφη και άντιμετώπησε τόν έχθρόν. Εκεί τά ίχνη έδεικνυον τήν πάλην. Πατήματα συγκεχυμένα υποδημάτων και γυμνών ποδών, ως και μερικά σταγόνας αίματος. Έπειτα τά ίχνη των υποδημάτων και άρχικα σταγόνας αίματος μου άπεκάλυπτον, ότι ό πληρωθείς ήτο ό κλέπτης, όστις έπροχώρησε προς τό πεζοδρόμιον του μεγάλου δρόμου. Εκεί τά ίχνη του έξηφανίσθησαν, διότι είχαν καθαρίση τό πεζοδρόμιον.

• Όταν ήλθα εις τό σπίτι σας, έήτησα, ως θα ένθυμείσθε, τό παράθυρον με τόν φακόν. Εκεί δέ διέκρινα πράγματι τό πάτημα γυμνού ποδός, ύγρου. Έκτοτε είχα σχηματίσει τήν γνώμην μου. Άνθρωπος παρεφύλαττεν υπό τό τό παράθυρον. Κίπποις του έδωκεν εξ αυτού τό διάδημα : ό υίός ιδών τά γενόμενα

έπήδησε και ήκολούθησε τόν κλέπτην. Έπάλευσαν, προσπαθούντες έκαστος νά σύρη προς μέρος του τό διάδημα, έως ότου αυτό έσπασε. Τα πράγματα ήσαν φωτεινότατα. Έμεις νά μάθωμεν ποίος ήτο ό κλέπτης.

• Από πολλού έχω ως άρχήν, ότι όταν άποκλείεται από μίαν ύπόθεσιν τό άδύνατον, έκείνο τό όποιον άπομένει ως παραδεκτόν, θεω άπίθανον και άν φαίνεται, αυτό είνε έν τοσούτω τό άληθές. Ηξευρα, ότι σαί, δέν είχατε πάρει τό διάδημα από τόν γραφερον σας. Έμενον λοιπόν ύποπτοι ή Μαίρη και αι ύπηρέτριαι. Άλλ' ό υίός σας δέν είχε λόγους νά κρύπη τάς δευτέρας : ώστε, άφού είμεθα έν γνώσει του έρωτός του προς τήν άνεψίαν σας, έπρεπε και νά συμπεράνωμεν ότι ύπήρχε σοβηρότατος λόγος νά μή θελήση νά τήν βέρη εις άπόγνωσιν, άποκαλύπτων τήν άτιμίαν τής. Ένθυμηθείς δ' ότι τήν είδατε νά κλείνη τρομαχμένη τό παραθυρον, έσχημάτησα τελείαν πεποίθησιν περί τής ένοχής τής.

• Και ποίος ήτο δυνατόν νά είνε ό συνονοχος τής; Φυσικά μόνον εις έραστής εμπορούσα νά τήν φέρη εις τοιούτον σημείον άγνωμοσύνης προς ήμάς. Έγνωρίζα, ότι δέν εξέρχεσθε καθόλου, και ότι ό κύκλος των έπισκεπτών σας ήτο στενότατος. Μεταξύ αυτών ήτο και ό Γεώργιος Βάρνουελ. Περί αυτού ήκουσα πολλά κακά. Ορισμένως οι λίθοι έπρεπε νά είνε εις χείρας του. Έπήγα λοιπόν, μετημυρισμένος εις άνθρωπον του δρόμου, εις τήν οικίαν του, έγνωρίσθη με τόν θαλαμηπόλον του, έμαθα, ότι είχε πληρωθή τήν νύκτα εις τό αύτί του και κατώρρωσα νά αγοράσω έν ζεύγος παλαιών υποδημάτων του. Αμέσως επέστρεψα εις τό σπίτι σας και είδα ότι έφηρμόζοντο τελείως εις τά πατήματα του κλέπτου. Ασφαλές δέ πλέον, ότι ό άνθρωπος μας εύρέθη, έπήγα εις τήν οικίαν μου και ήλλαξα ένδύματα. Απέμεινε όμως τό δυσκολώτερον μέρος τής ύποθέσεως. Έπρεπε νά άποφύγωμεν τάς καταδιώξεις, διά νά μή γνωσθή τό σκάνδαλον. Έμάνταυσαν δέ, ότι ό πανούργος αυτός άθλιος, ήξευρεν ότι είχομεν τάς χείρας δασυμένους. Έπήγα λοιπόν προς συνάντησίν του. Φυσικά καθ' άρχάς ήρήθη. Όταν όμως καταλεπτώς του διηγήθη τά πάντα, ήθέλησεν ό άνθρωπος νά άτακτήση και άπέσπασεν έν έγχειρίδιον. Άλλ' ή κάνη του πιστολιού μου υπό τήν βίνα του κατηύνασεν τά νεύρά του : τού έπρότεινα τότε νά τάς αγοράσωμεν αντί χιλίων φράγκων έκάστην πέτραν.

— Ο διάβολος νά με πάρη ! άνέκραξεν. Έδώσα και τάς τρείς για εξακόσια φράγκα !

— Ευκόλως τότε τού απέσπασα τήν διεύθυνσιν του κλεπταποδόχου και τού ύπεσχέθην νά μήν τόν καταδιώξω. Ευθύς αμέσως έπήγα εις τόν αγοραστή των λίθων και μετά πολλούς δισταγμούς του τόν έπεισα νά μου τούς δώση αντί τριών χιλιάδων φράγκων. Δέν έμεινε πλέον παρά νά ιδώ τόν υιόν σας και μόλις εις τάς δύο έκέτρεψα τελείως ικανοποιημένος και έκοιμήθη, μετά μίαν εκάλην μου ήμέραν : όπως συνήθίζω τά τάς όνομάζω.

— Μίαν καλήν ήμέραν πράγματι, άφού έσωσατε τήν Άγγλίαν από έν μέγα πολιτικόν σκάνδαλον, είπεν ό τραπεζίτης έγειρόμενος. Τώρα πρέπει νά τρέξω εις τόν πτωχόν μου Άρθούρον, διά νά τού ζητήσω συγγνώμην. Όσω διά τήν δυστυχισμένη Μαίρη !..... Όλη ή έπιστήμη σας δέν εμπορεί νά μάς εξακριβώση πού εύρίσκεται τώρα ;

— Νομίζω, ότι ήμπορούμεν νά είπωμεν μετά βεβαιότητας, ότι εύρίσκεται εκεί, όπου είνε και ό σίρ Τζώρτζ Βάρνουελ. Και οιαδήποτε και άν είνε τά σφάλματά τής, θα εύρη μετ' όλίγον τιμωρίαν, πλέον ή άρεστήν.

ΤΕΛΟΣ

AN—ΠΡΙΝ

Ο ΓΑΛΛΟΣ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ GIBERT ΠΡΟΣΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ ΥΠΟ ΑΕΤΩΝ

ΤΟΛΜΗΡΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΡΙΣΙΩΝ—ΜΑΔΡΙΤΗΣ

Γνωστή είνε ή έπιχειρηθείσα εσχάτως τολμηρά αεροπορία μεταξύ Παρισίων-Μαδρίτης εις τρεις ήμέρας με διακοπήν προσεγγίσεως εις Άγκουλέμην και Άγιον Σεβαστιανόν. Η αεροπορία αύτη, ως γνωστόν, ένεκαινιάσθη με τόν τραγικόν θάνατον του ύπουργού των Στρατιωτικών τής Γαλλίας και του σοβαρού τραυματισμού του πρωθυπουργού και άλλων, ούτως ώστε εκ των είκοσιν, ολίγες έπρόκειτο νά λάβωσι μέρος εις ταύτην, τρεις μόνον άνεχώρησαν, ήτοι ό Verdines, ό Garros και ό Gibert. Ο πρώτος άφίκετο αίσίως εις Μαδρίτην, διανύσας επιτυχώς τήν αεροπορίαν των 1,500 χιλιομ., τυχών του όρισθέντος βραβείου και παρασημοφορηθείς υπό του Βασιλέως Άλφόνσου.

Εις τόν αεροπόρον όμως Gibert συνέβη περίεργον και μοναδικόν μέχρι τούδε γεγονός. Κατά τήν τελευταίαν αύτου κατάβασιν προς προμήθειαν τροφών, καθ' ήν ή κακοκαιρία εϊμπόδησεν αυτόν νά τήν εκληρώση, ένφ εύρίσκετο εις ύψος 2,000 μέτρων και διήρχετο τήν όροσειράν Guadarama, προσεβλήθη αίφνης υπό δύο φοβερών αετών, προσπαθούντων νά διατυπήσωσι διά του ράμφους των τό δερμάτινον κράνος. Προφανώς ούτοι ούδέποτε έν τῷ βασιλείῳ των είχαν είδει τοιαύτην και μεγαλειτέραν έαυτών ίπταμένην και δη έμψυχον πτητικήν συσκευήν. Έπί τέλους όμως ό γενναίος αεροπόρος κατώρρωσε δι' έπανελημένων εκπυρσοκροτήσεων του περιστρόφου τον ν' άπομακρύνη τά θρασέα και δεινά ταύτα πτηνά.

ΚΙΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

Κίτρινα φύλλα του Βορρηά
 που φεύγει και πάτε;
 είδατε και οσεί ποιτ λαμπρά
 είδατε φράια ζωηρά
 πλὴν τώρα ἐμαράνθητε
 εἰς ἄγνωστον πελάτε.

Σὰς εἶχα ἴδει πράσινα
 τοὺς κλάδους νὰ κομψῆτε
 ἄλλ' ἦτο τότε τί καιρός!
 ἦτο χρυσὸς ἦτο λαμπρός
 ἦτο τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς
 δὲ τώρα ἐπιδυμῆτε.

Σὰς εἶχα ἴδει ζωηρά
 δὲ πόσον ἠδφραυτόμη
 γλυκεία ἄθρα ἔλαφρά
 οὐδὲ περιέλουε θεριὰ
 μαγευτικῶς συρρίζουσα
 κ' ἐγὼ ἀπεκοιμώμην.

Ἄλλὰ τὸ ἔαρ τὸ χρυσοῦν
 ὡς ὄνειρον διαρκέσαν
 τὰς πτέρυγας του ἤλωσαν

καὶ μετ' αὐτοῦ ἀφήσασεν
 τὴν εὐτυχίαν τῆς ζωῆς
 μακρὰν ὁμῶν καλέσαν.

Κι' ἴδου ἐξαίφνης ὁ Βορρηάς
 ἀγρίως νὰ συρῆ
 τὰ χρώματά σας τὰ λαμπρά
 τὰ πράσινα τὰ χρυσοῦν
 θανάτου χροῶμα ἔλαβον
 εἰς πλέον τὰ γνωρίζει;

Τὸ ἔαρ ἔβγαγε μακρὰν
 εἰς τώρα δὲν λυγίται
 ἤδη ἀρχίζει ὁ χειμὼν
 τὸ στάδιον τῶν πικριῶν
 εἰς δὲ ταλαίπωρα πτωχὰ
 καταλῶς δ' ἀπιστῆτε.

Εἰς ματωρὴν στρόβιλον
 ἀγρίως οὐδὲ ἀρπάξει
 διὰ τελευταίαν δὲ φορὴν
 χαίρει δὲ φύλλα τοῦ Βορρηά
 πόσον δὲ βίος μας μετ' οὐδὲ
 πτωχὰ μου ὁμοιάζει.

Κλεάνθη Ροδῆνου

ΤΗΝ ΘΥΜΑΜΑΙ

Τὴν θυμάμαι τὴν ὄψη τῆς, τὴν ὄραία ματιὰ τῆς,
 τὰ γλυκὰ τῆς τὰ λόγια, τὴν ἄθωα καρδιά τῆς

Τὴν θυμάμαι μετ' ὄμορφου χιμογέλιο ἔς τὰ χεῖλη,
 ὅπου ἀνθίζε πάντοτε σὺν τῷ ἔνθεο τ' Ἀπορίη.

Τὴν θυμάμαι κ' ἡ δόστουχη ὠμίμενα καρδιά μου,
 παρηγόρια δὲν βρῖσκει ἔστ' ἡ δεινὴ συμφορὰ μου.

Τὴν θυμάμαι καὶ πάντα βαρεῖα ἀναστενάξω,
 κ' ἓνα ἑκάκω ὀλόπικρο ἀπὸ μέσα μου βγάξω,

Γιατὶ τώρα ἡ ἄμοιρη ἐκεῖ βαθεῖα ἠσυχάζει,
 μέσ' ἐς τὸ μαῦρό της μνήμα ποῦ βαρεῖα τὴν σκεπάζει...

Ἀθήναι

Χαράλ. Δ. Κουτσήφης

ΔΙ' ΕΣΕ

Ἡμέρα νύκτα δι' ἐσὲ δακρύζω
 ἡμέρα νύκτα δι' ἐσὲ θρηγῶ
 Ἀκόμη ἀγάπη μου καὶ εἰς τὸ μνήμα
 δι' ἐσὲ θὰ κλαίω, δι' ἐσὲ θὰ πονῶ.

ὦ! αἰωνίως θὰ σὲ λατρεύω
 εἰς τὸν ἄλλο κόσμον καὶ τὸν ἐδῶ
 τὸ ὄνομά σου τραγοῦδι θὰ ἔχω
 τὸ ὄνομά σου ὡς ἐπωδὸ.

Τὸ ὄνομά σου παντοῦ γραμμένο
 στὴ μάνθη πλάκα μου καὶ στὴν καρδιά μου
 Χρυσὰ τρεχούμενα μαργαριτάρια
 δι' ἐσὲ θὰ γίνουιν τὰ δάκρυά μου.

Σοφία Κ. Οικονομίδου

ΣΟΥ ΜΟΙΑΖΕΙ

Βλέπω σ' ἀρῆσει τὸ ῥόδο ποῦ βασιᾶς
 γιατί παράπολν σου μοιάζει
 τὸ βλέμμα σου καθ' ὄρα καὶ σιγμῆ
 τὸ παρακαμαρῶνει καὶ θαναμάζει !!!...

Καὶ πότε μετ' ἐσὲ τὸ στήθος τὸ φορεῖς
 καὶ πότε τὸ καρφόνεις στὰ μαλλιά σου
 εἰς τὸ καθρέφτη στέκει καὶ κυτῆς
 πῶς μοιάζει μετ' ἐσὲ ἡ ὁμορφιά σου

Κοῖμα !! ποῦ δὲν μοιάζεις στὴ μουσικὰ
 ὅπου καὶ τὴν ἄγνωστη φανερῶνει
 παρὰ στὸ ῥόδο ποῦ ται ἀγκαθερὸ
 καὶ μετ' ἐσὲ ἀγκάθια του ἀγκλωπῶει !!!...

Ζάννης

Ἄγγελος Σαλούτσης

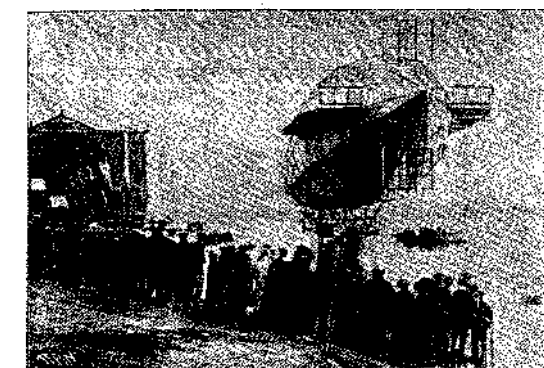
Η ΠΑΡΑΣΙΤΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ
 ΤΩΝ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΩΝ ΝΟΣΩΝ

Τὴν παρασιτικὴν θεωρίαν τῶν μολυσματικῶν
 νόσων διείδον καὶ ὑπεστήριζαν σοφοί, πρὸ τῶν
 νεωτέρων ἀναζητήσεων· καθημερινῶς δὲ ἀνεκκ-
 λύπτομεν νέους τοῦ Pasteur προδρόμους.

Ὁ τελευταῖος ἀνακλυφθεὶς καὶ ὑπὸ τοῦ
 καθηγητοῦ Siloa, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Του-
 ρίνου, ἀγγελλόμενος, ὡς ἀληθῆς ἰδρυτῆς τῆς
 μικροβιακῆς θεωρίας εἶνε ὁ Bassi, γεννηθεὶς ἐν
 Lodi, τῷ 1773. Ὁ Bassi εἶνε πρὸ πάντων
 γνωστὸς διὰ τὰς ἀναζητήσεις του ἐπὶ τῆς
 «muscardine» δηλαδὴ τῆς ἀσθενείας τῶν
 μεταξοσκωλήκων, ἧτις μεγάλας βλάβας ἐπέ-
 φερε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος·
 τὸ δὲ ὄνομά του «Botrytis Bassi» δοθέν εἰς
 τὸν μήκητα, ὃν ἐθεώρει ὡς αἰτίαν τῆς νόσου
 ταύτης, καθιέρωσε τὴν σπουδαιότητα τῶν ἔρ-
 γων του. Τὰ πρῶτα αὐτοῦ ὑπομνήματα ἐπὶ
 τοῦ θέματος χρονολογοῦνται ἀπὸ τοῦ 1835,
 καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπίστευον ἀκόμη εἰς τὴν αὐτό-
 ματον παραγωγὴν τῆς μονοκαρδίνης· ὁ Bassi
 κατέδειξε διὰ τῶν πειραμάτων, ὅτι ἐπρόκειτο
 περὶ μολυσματικῆς νόσου, μεταδιδομένης, εἴτε
 διὰ τῆς ἐνοφθαλμιάσεως, εἴτε διὰ τῆς ἐπαφῆς
 τῶν μμιασμένων ἀντικειμένων ἐν ταῖς πλεί-
 σταις τῶν περιστάσεων, ἂν μὴ ἐν πάσαις· κα-
 ταδεικνύει, ὅτι αἱ μυῖαι εἶνε ἐπιβατικὸς μολυ-
 σματικὸς τῆς ἐν λόγῳ νόσου παράγων· ἐξετέλεσε
 διὰ τῆς muscardine ἕτι βραδύτερον ὁ Pa-
 steur δι' ἄλλας παρασιτικὰς τῶν μεταξοσκω-
 λήκων νόσους.

Ὁ παρασιτικὸς παράγων, κατὰ τὸν Bassi,
 ἦτο κρυπτόγαμὸν τι, ὅπερ προσεπάθησε νὰ καλ-
 λιεργήσῃ· ἐπέμενε πρὸ πάντων ἐπὶ τῆς ἐξυ-
 γιάνσεως τῶν περικυκλούντων ἀντικειμένων, ὡς
 προφυλακτικὸν μέσον, καὶ μεταξὺ τῶν ἀπολυ-
 μαντικῶν ἀναφέρει τὸν ἥλιον, τὴν θερμότητα,
 τὸν καθαρὸν ἀέρα, τὸν ἠλεκτρισμὸν, τὸ ζεῖον
 ὕδωρ, τὸ χλωριοχον νάτριον, τὴν πότασσαν,
 τὰ ὀρυκτὰ ὀξέα, τὸ κρεῶζωτον, τὸ ἰόδιον, τὴν
 κινίνην, τὴν νικοτίνην, τὴν κάμφοραν· ὡς συμ-
 πέρασμα δὲ τῶν ἐρευνῶν του ἐνοχοποίησε φυ-
 σικὰ παράσιτα ἢ ζωικὰ τοιαῦτα, ὡς δράστας
 πασῶν τῶν μολύνσεων. Δοκιμαστικῶς δ' ἐφήρ-
 μωσε μὲν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης παθολογίας τὰ
 ἐπιτευχθέντα, κατὰ τὰς ἐπὶ τῆς muscardine
 ἐρεῦνας ἀποτελέσματα, ἀλλὰ μοὶ φαίνεται, ὅτι
 δὲν ἐπεδόθη εἰς εἰδικὴν ἐπὶ τοῦ θέματος ἐρευ-
 ναν. Συνιστᾷ οὖν ἤττον τὴν διὰ φλογὸς ἐξυ-
 γιάνσιν τῆς σμίλης, πρὸ τῆς ἐνοφθαλμιάσεως
 τῆς δαμαλίδος.

Ὁ Siloa προσέτιθησιν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ
 Bassi εἶνε ἤδη ἐξίτηλον, μόνον δ' ἐπιτύμβιος

Τὸ μεγαλύτερον πηδalionχοῦμενον ἑρρόστατον τοῦ ἀγγ-
 γλικοῦ ναυτικοῦ, κατοχοῦμενον ἡμέρα εἰς τὰ ναυπη-
 γεῖα τοῦ Vickers, ἐν Barrow.

ἐπιγραφὴ ἀνακκλεῖ τὸν σοφὸν Ἴταλὸν εἰς τὴν
 μνήμην τῶν συγχρόνων του. Λησμονεῖ ὁμῶς τὴν
 Botridis Basaloma, ἧτις εἶνε ἀνεξίτηλοτέρα.

Π. Ν. Διδάργης

ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ὁ πόλεμος εἶνε ὁ μαρῶτερος δαίμων, ὃν ἐ-
 ξήμεσε τὸ στόμα τοῦ Ἄδου. Τὸ νὰ ἀντιπρῶττη
 υς εἰς τὴν εἰρήνην, εἶνε ἁμαρτία.

Ρουδῶ

Ἔθνος ἔχον ὑψηλὸν πολιτισμὸν, πρέπει νὰ
 πολεμῇ μόνον, ὅπως ὑπερασπίσῃ τὴν θρησκείαν
 ἢ τὴν ὑπορξίν αὐτοῦ.

Κικέρων

Τιμωροῦμεν τοὺς φόνους καὶ τὰς σφαγὰς
 παρὰ τοῖς ἰδιώταις· τί πράττομεν ὡς πρὸς τὸν
 πόλεμον καὶ τὸ ἔνδοξον ἔγκλημα τῆς σφαγῆς
 δλοκλήρων ἔθνων;

Σενέκας

Δὲν εἶνε νόμιμον δίκαιος ἀνὴρ νὰ πολεμήσῃ,
 διότι καθ' ἑαυτὸ τὸ πολεμᾶν εἶνε ἀδικία.

Λακτάντιος

Οἱ πρεσβεύοντες τὸν χριστιανισμὸν ἁμαρτιά-
 νουσι πλείοτερον τῶν ἄλλων, δταν πολεμῶσι.

Μαρτίνος

Ἐὰν ὑπάρχη τι ἐν τῷ βίῳ τῶν θνητῶν, ὃ
 περὶ πρέπει νὰ καταλυθῇ καὶ πάντες ν' ἀποφεύ-
 γωσι, τοῦτο εἶνε ὁ πόλεμος.

Λούθηρος

Ὁ πόλεμος εἶνε ἡ ματαιότερα καὶ ἀγριωτέρα
 τῶν ἀνθρωπίνων μαρῶν, λέγει ὁ συνταγμα-
 τάρχης.

Hay

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Αυτός. Ὁρα καλή, συνάδελφε, διὰ ποῦ τὸ βάλεις;
***Εκείνη.** (ἀδιαφόρως). Δὲν εἶναι δική σου δουλειά...
 Ὅπου τόχει, πηγαίνω.
Αὐτός. Καλά, σ' ἀκολουθῶ. Κ' ἐγὼ τόχη γυρῶ.

Νεοσύλλεκτος εἰς τὴν θεωρίαν περὶ χαιρετισμοῦ, ἐρω-
 τᾶται ὑπὸ τοῦ διδάσκοντος λοχίου, τί δεῖλε νὰ κάμῃ
 εἰς τὸν λοχαγόν.

* Ἀφηρημένος ἡ στρατιώτης δὲν ἀπαντᾷ. Θυμωμένος δ
 λοχίας τοῦ φωνάζει :

— Τί δεῖλεῖς, μοῦρὲ, νὰ κάμῃς στὸ λοχαγό ;
 Καὶ ὁ δυστυχῆς στρατιώτης ἐντρομος:
 — Ἐμείναμε σὺμφωνοὶ, κὲρ λοχία, μὲ τὸν κέριο λο-
 χαγό. Πάντε ἐξ ἀνάγκης βούτυρο θὰ τοῦ πάω.

Μεταξὺ δύο γίων.

— Δὲν μοῦ λics, τὰ χάλασες μὲ τὴ Σοφία ;
 — Ναι, ἀλλὰ τᾶφτιαξα μ' ἄλλη Σοφία.
 — Βρῶ ἀδελφέ, σὺ θὰ γίνῃς τότε πάνσοφος.

Εὐχὴ εἰς γάμον.

Νὰ ἀξάνουν νὰ πληθύνονται
 σὰν τὰ κουκιά τῆς ἄμμου
 καὶ νὰν' ἴλαις ἢ μέραις των
 σὰν πρώτη μέρα γάμου.

Λεξιλόγιον.

Θερινὴ βροχὴ. Παραξενιὰ τ' οὐρανοῦ.
Χειμερινὴ βροχὴ. Τροφοδότησις τῆς γῆς.
Κεραυνός. Μεγάλῃ φωτιά μὲ πολὸ θόρυβο καὶ
 λίγο καπὸ.
*** Ἀστραπή.** Τὸ γέλιο τ' οὐρανοῦ.
Οὐράνιον τόξον. Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.
Νέφιν. Στεῖρα τῆς βροχῆς.
*** Ἀστέρως.** Φῶτα τῶν Ἀγγέλων.
Κουήτης. Ὁ περιπλανώμενος Ἰουδαῖος

* Ἀνάποδα.

Ὁ πατήρ. — Εἰς τὴν νεότητά μου ἤμην ἐγγελῶς διάφο-
 ρος ἀπὸ σένα. Ἐπλάγιασα εἰς τὴς δώδεκα καὶ ἐξυπνοῦσα
 εἰς τὴς τέσσαρας τὸ πρωῖ.

Ὁ υἱός. — Καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο κάμνω ἀνάποδα, κοιμῶ-
 μαι εἰς τὴς τέσσαρας καὶ ξυπνῶ εἰς τὴς δώδεκα.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΔΕΥΚΩΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ

ΤΟΥ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Προσεχῶς ἐκδοθήσεται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως
 τῆς «Φύσεως» Καλλιτεχνικὸν Δεύκωμα τῶν
 ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ διαμενοντῶν Ἑλλήνων, ἐν
 ᾧ ἐκτὸς τῶν σημειώσεων καὶ πληροφοριῶν τῶν
 ποικίλων κέντρων τῆς ὑψηλῆς, ἐν ᾧ εἰσὶν ἐγ-
 καταστημένοι ἡμέτεροι ὁμογενεῖς, θὰ περιέ-
 χωνται καὶ αἱ εἰκόνες τῶν διαπρεπῶν τοιούτων
 μετὰ τοῦ εἶδους τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ κατα-
 γωγῆς αὐτῶν.

Παρακαλοῦνται ὅθεν ὅσοι λάβουν σχετικὴν
 ἀγγελίαν, εὐαρεστούμενοι, νὰ μᾶς ἀπαντήσω-
 σι ταχέως.

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Ἐν τοῖς ἡμετέροις γραφείοις εὐρίσκονται
 ὀλίγα ἔτι σώματα τοῦ «Πανοράματος» χρυσο-
 δέτου, ἐν ᾧ περιέχονται καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες
 τῶν Βασιλέων καὶ Πριγκίπων, ὑπουργῶν καὶ
 ἐπιστῆμων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ πλεί-
 στων πόλεων καὶ ὠραίων τοπειῶν.

Στέλλεται ἀντὶ δρ. 10 παντὶ προαποστέλ-
 λοντι τὸ τίμημα.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Τόμοι τῆς «Φύσεως» χρυσοῦται τῶν πα-
 ρελθόντων ἐτῶν ὑπάρχουσιν ἐπίσης ἐν τοῖς ἡ-
 μετέροις γραφείοις, ὡς καὶ παρὰ τοῖς κεντρι-
 κωτέροις βιβλιοπωλείοις τῶν Ἀθηνῶν ἀντὶ δρ.
 12 ἕκαστος ἐλευθέρος ταχυδρ. τελῶν.

ΦΩΤΟΖΙΓΚΟ-ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Ἐκτελοῦνται πᾶσαι σχετικαὶ παραγγελίαι
 ὡς καὶ ἐπαρχιῶν καὶ ἐξωτερικοῦ εἰς τιμὰς ἡ-
 λαττωμένας. Πωλοῦνται καὶ μισθοῦνται κλισιὲ
 μεταχειρισμένα προσώπων, πόλεων, τοπειῶν
 καὶ διαφόρων ἐπιστημονικῶν παραστάσεων
 Ἐκτελέσεις δελταρίων εἰκονογραφημένων κτλ.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΝΕΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ